

Środa, 23 października 2013 r.

P7_TA(2013)0444

Przestępczość zorganizowana, korupcja i pranie pieniędzy

Rezolucja Parlamentu Europejskiego z dnia 23 października 2013 r. w sprawie przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania pieniędzy: zalecenia dotyczące potrzebnych działań i inicjatyw (sprawozdanie końcowe) (2013/2107(INI))

(2016/C 208/09)

Parlament Europejski,

- uwzględniając swoją decyzję z dnia 14 marca 2012 r. w sprawie powołania Komisji Specjalnej ds. Przestępczości Zorganizowanej, Korupcji i Prania Pieniędzy oraz w sprawie określenia jej kompetencji, składu liczbowego i okresu funkcjonowania ⁽¹⁾, przyjętą zgodnie z art. 184 Regulaminu,
- uwzględniając swoją decyzję z dnia 11 grudnia 2012 r. w sprawie przedłużenia mandatu Komisji Specjalnej ds. Przestępczości Zorganizowanej, Korupcji i Prania Pieniędzy do dnia 30 września 2013 r.,
- uwzględniając art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej, art. 67, rozdział 4 (art. 82–86) i rozdział 5 (art. 87–89) tytułu V części trzeciej Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, a także Kartę praw podstawowych Unii Europejskiej, w szczególności jej art. 5, 6, 8, 17, 32, 41, tytuł VI (art. 47–50) i art. 52,
- uwzględniając program sztokholmski w zakresie wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości ⁽²⁾, komunikat Komisji zatytułowany „Przestrzeń wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości dla europejskich obywateli: plan działań służący realizacji programu sztokholmskiego” (COM(2010)0171) oraz komunikat Komisji zatytułowany „Strategia bezpieczeństwa wewnętrznego UE w działaniu: pięć kroków w kierunku bezpieczniejszej Europy” (COM(2010)0673),
- uwzględniając konkluzje z posiedzenia Rady Europejskiej z dnia 22 maja 2013 r. i zwracając szczególną uwagę na wnioski odnoszące się do konieczności zwalczania uchylania się od opodatkowania i oszustw podatkowych oraz do konieczności walki z praniem pieniędzy,
- uwzględniając konkluzje z posiedzenia Rady ds. WSiSW w dniach 8–9 listopada 2010 r. dotyczące stworzenia i realizacji serii strategii UE mających na celu zwalczanie poważnej przestępczości i międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, konkluzje z posiedzenia Rady ds. WSiSW w dniach 9–10 czerwca 2011 r. w sprawie ustanowienia priorytetów UE w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej na lata 2011–2013, a także konkluzje z posiedzenia Rady ds. WSiSW w dniach 6–7 czerwca 2013 r. określające priorytety na lata 2014–2017,
- uwzględniając konkluzje Rady z dnia 28 maja 2010 r. w sprawie konfiskaty i odzyskiwania mienia (07769/3/2010),
- uwzględniając strategię antynarkotykową Unii Europejskiej na lata 2005–2012 oraz na lata 2013–2020, jak również plan działania UE w zakresie narkotyków na lata 2009–2012,
- uwzględniając konwencję ONZ o zwalczaniu nielegalnego obrotu środkami odurzającymi i substancjami psychotropowymi, przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne dnia 20 grudnia 1988 r. (rezolucja 1988/8) oraz otwartą do podpisu w Wiedniu od dnia 20 grudnia 1988 r. do dnia 28 lutego 1989 r., a następnie w Nowym Jorku do dnia 20 grudnia 1989 r.,
- uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej przyjętą przez Zgromadzenie Ogólne ONZ w dniu 15 listopada 2000 r. (rezolucja nr 55/25), otwartą do podpisu w Palermo w dniu 12 grudnia 2000 r., i protokoły do niej, a także sprawozdanie Biura Narodów Zjednoczonych ds. Narkotyków i Przestępczości w sprawie przypadków przestępczości zorganizowanej (2012 r.),
- uwzględniając Konwencję Narodów Zjednoczonych przeciwko korupcji (UNCAC), otwartą do podpisu w Meridzie w dniu 9 grudnia 2003 r.,
- uwzględniając Prawnokarną i Cywilnoprawną konwencję Rady Europy o korupcji, otwarte do podpisu w Strasburgu odpowiednio w dniu 27 stycznia i 4 listopada 1999 r., oraz rezolucje (98)7 i (99)5 przyjęte przez Komitet Ministrów Rady Europy odpowiednio w dniu 5 maja 1998 r. i 1 maja 1999 r. ustanawiające Grupę Państw Przeciwko Korupcji (GRECO),

⁽¹⁾ Dz.U. C 251 E z 31.8.2013, s. 120.

⁽²⁾ Dz.U. C 115 z 4.5.2010, s. 1.

Środa, 23 października 2013 r.

- uwzględniając akt Rady z dnia 26 maja 1997 r. ustanawiający – na podstawie art. K.3 ust. 2 lit. c) Traktatu o Unii Europejskiej – Konwencję w sprawie zwalczania korupcji, w którą zaangażowani są urzędnicy Wspólnot Europejskich lub urzędnicy państw członkowskich Unii Europejskiej ⁽¹⁾,
- uwzględniając Konwencję OECD o zwalczaniu przekupstwa zagranicznych funkcjonariuszy publicznych w międzynarodowych transakcjach handlowych, otwartą do podpisu w Paryżu w dniu 17 grudnia 1997 r., i jej kolejne uzupełnienia,
- uwzględniając Konwencję Rady Europy o praniu, ujawnianiu, zajmowaniu i konfiskacie dochodów pochodzących z przestępstwa oraz o finansowaniu terroryzmu, otwartą do podpisu w Warszawie w dniu 16 maja 2005 r., oraz rezolucję CM/Res(2010)12 Komitetu Ministrów Rady Europy z dnia 13 października 2010 r. w sprawie statutu Komitetu Ekspertów ds. Oceny Środków Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy i Finansowaniu Terroryzmu (MONEYVAL),
- uwzględniając konwencję Rady Europy w sprawie cyberprzestępczości otwartą do podpisu w Budapeszcie dnia 23 listopada 2001 r.,
- uwzględniając koncepcję strategiczną obrony i bezpieczeństwa członków Organizacji Traktatu Północnoatlantyckiego zatytułowaną „Aktywne zaangażowanie, nowoczesna obrona”, przyjętą przez szefów państw i rządów krajów NATO w Lizbonie w dniach 19–20 listopada 2010 r.,
- uwzględniając 40 zaleceń i 9 zaleceń specjalnych Grupy Specjalnej FATF/GAFI ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy,
- uwzględniając prace Bazylejskiego Komitetu Nadzoru Bankowego (BCBS),
- uwzględniając sprawozdania Biura Narodów Zjednoczonych ds. Narkotyków i Przestępczości (UNODC) zatytułowane „Globalizacja przestępczości: ocena zagrożenia transgraniczną przestępczością zorganizowaną” (2010), „Szacowane nielegalne przepływy finansowe pochodzące z handlu narkotykami i innych rodzajów transnarodowej przestępczości zorganizowanej” (2011) oraz „Wszelchstronne badanie nad cyberprzestępczością” (2013),
- uwzględniając decyzję ramową Rady 2008/841/WSiSW z dnia 24 października 2008 r. w sprawie zwalczania przestępczości zorganizowanej ⁽²⁾,
- uwzględniając decyzję ramową Rady 2001/500/WSiSW z dnia 26 czerwca 2001 r. w sprawie prania brudnych pieniędzy oraz identyfikacji, wykrywania, zamrożenia, zajęcia i konfiskaty narzędzi oraz zysków pochodzących z przestępstwa ⁽³⁾, decyzję ramową Rady 2003/577/WSiSW z dnia 22 lipca 2003 r. w sprawie wykonania w Unii Europejskiej postanowień o zabezpieczeniu mienia i środków dowodowych ⁽⁴⁾, decyzję ramową Rady 2005/212/WSiSW z dnia 24 lutego 2005 r. w sprawie konfiskaty korzyści, narzędzi i mienia pochodzących z przestępstwa ⁽⁵⁾ oraz decyzję ramową Rady 2006/783/WSiSW z dnia 6 października 2006 r. w sprawie stosowania zasady wzajemnego uznawania do nakazów konfiskaty ⁽⁶⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2007/845/WSiSW z dnia 6 grudnia 2007 r. dotyczącą współpracy pomiędzy biurami ds. odzyskiwania mienia w państwach członkowskich w dziedzinie wykrywania i identyfikacji korzyści pochodzących z przestępstwa lub innego mienia związanego z przestępstwem ⁽⁷⁾ oraz sprawozdanie Komisji na podstawie art. 8 tej decyzji (COM(2011)0176),

⁽¹⁾ Dz.U. C 195 z 25.6.1997, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 300 z 11.11.2008, s. 42.

⁽³⁾ Dz.U. L 182 z 5.7.2001, s. 1.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 196 z 2.8.2003, s. 45.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 68 z 15.3.2005, s. 49.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 328 z 24.11.2006, s. 59.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 332 z 18.12.2007, s. 103.

Środa, 23 października 2013 r.

- uwzględniając decyzję Rady 2009/426/WSiSW z dnia 16 grudnia 2008 r. w sprawie wzmocnienia Eurojustu i w sprawie zmiany decyzji 2002/187/WSiSW ustanawiającej Eurojust w celu zintensyfikowania walki z poważną przestępczością ⁽¹⁾,
- uwzględniając decyzję Rady 2009/371/WSiSW z dnia 6 kwietnia 2009 r. ustanawiającą Europejski Urząd Policji (Europol) ⁽²⁾,
- uwzględniając decyzję ramową Rady 2008/977/WSiSW z dnia 27 listopada 2008 r. w sprawie ochrony danych osobowych przetwarzanych w ramach współpracy policyjnej i sądowej w sprawach karnych ⁽³⁾,
- uwzględniając decyzję ramową Rady 2002/584/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie europejskiego nakazu aresztowania i procedury wydawania osób między państwami członkowskimi ⁽⁴⁾ wraz z późniejszymi zmianami,
- uwzględniając decyzję ramową Rady 2002/465/WSiSW z dnia 13 czerwca 2002 r. w sprawie wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych ⁽⁵⁾ oraz sprawozdanie Komisji dotyczące przeniesienia przepisów tej decyzji ramowej (COM(2004)0858),
- uwzględniając decyzję Rady 2009/902/WSiSW z dnia 30 listopada 2009 r. ustanawiającą Europejską Sieć Zapobiegania Przestępczości (ESZP) ⁽⁶⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/36/UE z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu oraz ochrony ofiar, zastępującą decyzję ramową Rady 2002/629/WSiSW ⁽⁷⁾, oraz komunikat Komisji zatytułowany „Strategia UE na rzecz wyeliminowania handlu ludźmi na lata 2012–2016” (COM(2012)0286),
- uwzględniając dyrektywę 2005/60/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu ⁽⁸⁾ oraz sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczące stosowania tej dyrektywy (COM(2012)0168),
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1889/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 26 października 2005 r. w sprawie kontroli środków pieniężnych wwożonych do Wspólnoty lub wywożonych ze Wspólnoty ⁽⁹⁾,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 1781/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 listopada 2006 r. w sprawie informacji o zleceniodawcach, które towarzyszą przekazom pieniężnym ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2009/110/WE z dnia 16 września 2009 r. w sprawie podejmowania i prowadzenia działalności przez instytucje pieniądza elektronicznego oraz nadzoru ostrożnościowego nad ich działalnością, zmieniającą dyrektywy 2005/60/WE i 2006/48/WE oraz uchylającą dyrektywę 2000/46/WE ⁽¹¹⁾,
- uwzględniając dyrektywę 2007/64/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 13 listopada 2007 r. w sprawie usług płatniczych w ramach rynku wewnętrznego zmieniającą dyrektywy 97/7/WE, 2002/65/WE, 2005/60/WE i 2006/48/WE i uchylającą dyrektywę 97/5/WE ⁽¹²⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. L 138 z 4.6.2009, s. 14.

⁽²⁾ Dz.U. L 121 z 15.5.2009, s. 37.

⁽³⁾ Dz.U. L 350 z 30.12.2008, s. 60.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 190 z 18.7.2002, s. 1.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 162 z 20.6.2002, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 321 z 8.12.2009, s. 44.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 101 z 15.4.2011, s. 1.

⁽⁸⁾ Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 15.

⁽⁹⁾ Dz.U. L 309 z 25.11.2005, s. 9.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 345 z 8.12.2006, s. 1.

⁽¹¹⁾ Dz.U. L 267 z 10.10.2009, s. 7.

⁽¹²⁾ Dz.U. L 319 z 5.12.2007, s. 1.

Środa, 23 października 2013 r.

- uwzględniając decyzję ramową Rady 2003/568/WSiSW z dnia 22 lipca 2003 r. w sprawie zwalczania korupcji w sektorze prywatnym⁽¹⁾ oraz sprawozdanie Komisji dla Rady w oparciu o art. 9 tej decyzji ramowej (COM(2007) 0328),
- uwzględniając dyrektywę 2004/17/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. koordynującą procedury udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych⁽²⁾ oraz dyrektywę 2004/18/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur udzielania zamówień publicznych na roboty budowlane, dostawy i usługi, z późniejszymi zmianami⁽³⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2012/29/UE z dnia 25 października 2012 r. ustanawiającą normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw oraz zastępującą decyzję ramową Rady 2001/220/WSiSW⁽⁴⁾,
- uwzględniając dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2011/93/UE z dnia 13 grudnia 2011 r. w sprawie zwalczania niegodziwego traktowania w celach seksualnych i wykorzystywania seksualnego dzieci oraz pornografii dziecięcej, zastępującą decyzję ramową Rady 2004/68/WSiSW⁽⁵⁾,
- uwzględniając rozporządzenie (WE) nr 273/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 lutego 2004 r. w sprawie prekursorów narkotykowych⁽⁶⁾,
- uwzględniając dyrektywę 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych⁽⁷⁾,
- uwzględniając decyzję Komisji z dnia 28 września 2011 r. ustanawiającą grupę ekspertów ds. korupcji⁽⁸⁾, komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady oraz Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego z dnia 6 czerwca 2011 r. zatytułowany „Zwalczanie korupcji w UE” (COM(2011)0308) oraz decyzję Komisji z dnia 6 czerwca 2011 r. ustanawiającą mechanizm powiadamiania UE w obszarze walki z korupcją do celów oceny okresowej („sprawozdanie o zwalczaniu korupcji w UE”) (C(2011)3673),
- uwzględniając decyzję Komisji z dnia 14 lutego 2012 r. ustanawiającą przy Komisji grupę ekspertów ds. potrzeb politycznych w zakresie danych dotyczących przestępczości i uchylającą decyzję 2006/581/WE⁽⁹⁾,
- uwzględniając zalecenie Komisji 2007/425/WE z dnia 13 czerwca 2007 r., określające działania dotyczące wykonania rozporządzenia Rady (WE) nr 338/97 w sprawie ochrony gatunków dzikiej fauny i flory w drodze regulacji handlu nimi⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając inicjatywę Królestwa Belgii, Republiki Bułgarii, Republiki Estońskiej, Królestwa Hiszpanii, Republiki Austrii, Republiki Słowenii i Królestwa Szwecji dotyczącą dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych (2010/0817(COD)),
- uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 marca 2012 r. w sprawie zamrożenia i konfiskaty dochodów pochodzących z działalności przestępczej w Unii Europejskiej (COM(2012)0085),

⁽¹⁾ Dz.U. L 192 z 31.7.2003, s. 54.

⁽²⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 1.

⁽³⁾ Dz.U. L 134 z 30.4.2004, s. 114.

⁽⁴⁾ Dz.U. L 315 z 14.11.2012, s. 57.

⁽⁵⁾ Dz.U. L 335 z 17.12.2011, s. 1.

⁽⁶⁾ Dz.U. L 47 z 18.2.2004, s. 1.

⁽⁷⁾ Dz.U. L 281 z 23.11.1995, s. 31.

⁽⁸⁾ Dz.U. C 286 z 30.9.2011, s. 4.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 42 z 15.2.2012, s. 2.

⁽¹⁰⁾ Dz.U. L 159 z 20.6.2007, s. 45.

Środa, 23 października 2013 r.

- uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie udzielania zamówień przez podmioty działające w sektorach gospodarki wodnej, energetyki, transportu i usług pocztowych (COM(2011)0895) oraz wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2011 r. w sprawie zamówień publicznych (COM(2011)0896),
- uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lutego 2013 r. w sprawie przeciwdziałania korzystaniu z systemu finansowego w celu prania pieniędzy oraz finansowania terroryzmu (COM(2013)0045),
- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 lutego 2013 r. w sprawie informacji towarzyszących transferom środków pieniężnych (COM(2013)0044),
- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 12 września 2012 r. w sprawie statutu i finansowania europejskich partii politycznych i europejskich fundacji politycznych (COM(2012)0499),
- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 listopada 2012 r. zmieniającego rozporządzenie (EU, Euratom) nr 966/2012 w odniesieniu do finansowania europejskich partii politycznych (COM(2012)0712),
- uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu i Rady dotyczącej ochrony euro i innych walut przed fałszowaniem za pośrednictwem prawa karnego i zastępującej decyzję ramową Rady 2000/383/WSiSW (COM(2013)0042),
- uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej ataków na systemy informatyczne i uchylającej decyzję ramową Rady 2005/222/WSiSW (COM(2010)0517),
- uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych przez właściwe organy do celów zapobiegania przestępstwom, prowadzenia dochodzeń w ich sprawie, wykrywania ich i ścigania albo wykonywania kar kryminalnych oraz swobodnego przepływu tych danych (COM(2012)0010),
- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i swobodnym przepływem takich danych (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (COM(2012)0011),
- uwzględniając wniosek dotyczący dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie zwalczania nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii za pośrednictwem prawa karnego (COM(2012)0363),
- uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Rady w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (COM(2013)0534) oraz wniosek dotyczący rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) (COM(2013)0535),
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Lepsza ochrona interesów finansowych Unii: ustanowienie Prokuratury Europejskiej i reforma Eurojustu” (COM(2013)0532),
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Poprawa zarządzania OLAF oraz wzmocnienie gwarancji proceduralnych w dochodzeniach. Podejście stopniowe towarzyszące ustanowieniu Prokuratury Europejskiej” (COM(2013)0533),
- uwzględniając wspólny komunikat Komisji i Wysokiej Przedstawiciel Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Strategia bezpieczeństwa cybernetycznego Unii Europejskiej: otwarta, bezpieczna i chroniona cyberprzestrzeń” (JOIN(2013)0001),
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady zatytułowany „Plan działania zakładający poprawę skuteczności walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania” (COM(2012)0722),
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „Budowanie otwartej i bezpiecznej Europy: budżet spraw wewnętrznych na lata 2014–2020” (COM(2011)0749),

Środa, 23 października 2013 r.

- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady pod tytułem „Pierwsze sprawozdanie roczne w sprawie wykonania strategii bezpieczeństwa wewnętrznego UE” (COM(2011)0790),
- uwzględniając zieloną księgę Komisji na temat równoległego systemu bankowego (COM(2012)0102),
- uwzględniając komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego zatytułowany „Zwalczanie przestępczości w erze cyfrowej: ustanowienie Europejskiego Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością” (COM(2012)0140),
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „W stronę kompleksowych europejskich ram dla hazardu online” (COM(2012)0596),
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady zatytułowany „Statystyki dotyczące przestępczości UE: plan działania w zakresie statystyk na lata 2011-2015” (COM(2011)0713),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Rady z oceny Europejskiej Sieci Zapobiegania Przestępczości (COM(2012)0717),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie wdrażania decyzji Rady 2008/615/WSiSW z dnia 23 czerwca 2008 r. w sprawie intensyfikacji współpracy transgranicznej, szczególnie w zwalczaniu terroryzmu i przestępczości transgranicznej („decyzja Prüm”) (COM(2012)0732),
- uwzględniając zieloną księgę Komisji zatytułowaną „W kierunku zintegrowanego europejskiego rynku płatności realizowanych przy pomocy kart płatniczych, przez Internet i za pośrednictwem urządzeń przenośnych” (COM(2011)0941),
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie konkretnych sposobów usprawnienia walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania, w tym w odniesieniu do państw trzecich (COM(2012)0351),
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego, Rady, Komitetu Ekonomiczno-Społecznego i Komitetu Regionów zatytułowany „W kierunku polityki kryminalnej UE: Zapewnienie skutecznej realizacji polityki UE poprzez prawo karne” (COM(2011)0573),
- uwzględniając sprawozdanie Komisji dla Rady z dnia 6 czerwca 2011 r. w sprawie zasad uczestnictwa Unii Europejskiej w Grupie Państw Przeciwko Korupcji (GRECO) Rady Europy (COM(2011)0307),
- uwzględniając komunikat Komisji do Parlamentu Europejskiego i Rady zatytułowany „Dochody pochodzące z przestępczości zorganizowanej: przestępstwo nie popłaca” (COM(2008)0766),
- uwzględniając komunikat Komisji Europejskiej do Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie roli Eurojustu i europejskiej sieci sądowej w walce z przestępczością zorganizowaną i terroryzmem w Unii Europejskiej (COM(2007)0644),
- uwzględniając komunikat Komisji do Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie zapobiegania i zwalczania przestępczości zorganizowanej w sektorze finansowym (COM(2004)0262),
- uwzględniając dokument roboczy komisji w sprawie wykonalności przepisów prawnych UE w zakresie ochrony świadków i osób współpracujących z wymiarem sprawiedliwości (COM(2007)0693),
- uwzględniając swoje zalecenie dla Rady Europejskiej i Rady z dnia 7 czerwca 2005 r. w sprawie walki z finansowaniem terroryzmu ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Dz.U. C 124 E z 25.5.2006, s. 254.

Środa, 23 października 2013 r.

- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 8 marca 2011 r. w sprawie podatków i rozwoju – współpracy z krajami rozwijającymi się w zakresie wspierania dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania ⁽¹⁾,
- uwzględniając rezolucję z dnia 15 września 2011 r. w sprawie działań UE na rzecz walki z korupcją ⁽²⁾, rezolucję z dnia 25 października 2011 r. w sprawie przestępczości zorganizowanej w Unii Europejskiej ⁽³⁾, rezolucję z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie podejścia UE do prawa karnego ⁽⁴⁾ oraz rezolucję z dnia 14 marca 2013 r. w sprawie ustawiania wyników meczów i korupcji w sporcie ⁽⁵⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 15 stycznia 2013 r. zawierającą zalecenia dla Komisji w sprawie prawodawstwa dotyczącego postępowania administracyjnego w Unii Europejskiej ⁽⁶⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 21 maja 2013 r. w sprawie walki z oszustwami podatkowymi, uchylaniem się od opodatkowania i rajami podatkowymi ⁽⁷⁾,
- uwzględniając swoją rezolucję z dnia 11 czerwca 2013 r. w sprawie przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania pieniędzy: zaleceń dotyczących potrzebnych działań i inicjatyw (sprawozdanie śródkresowe) ⁽⁸⁾,
- uwzględniając swoje oświadczenie z 18 maja 2010 r. w sprawie działań Unii na rzecz walki z korupcją ⁽⁹⁾,
- uwzględniając wspólne sprawozdanie Europolu, Eurojustu i Frontexu na temat stanu bezpieczeństwa wewnętrznego w Unii Europejskiej (2010 r.),
- uwzględniając wieloletni plan strategiczny Eurojustu na lata 2012-2014 oraz jego sprawozdanie roczne za rok 2011,
- uwzględniając sprawozdanie SOCTA (ocenę zagrożenia poważną lub zorganizowaną przestępczością) Europolu z marca 2013 r.,
- uwzględniając sprawozdanie Europolu z 2012 r. w sprawie oszustw dotyczących kart płatniczych w Unii Europejskiej,
- uwzględniając wspólne sprawozdanie Europejskiego Centrum Monitorowania Narkotyków i Narkomanii oraz Europolu zatytułowane „EU Drug Markets Report – A Strategic Analysis” ze stycznia 2013 r.,
- uwzględniając opinię nr 14/2011 z dnia 13 czerwca 2011 r. w sprawie ochrony danych w związku z zapobieganiem prania pieniędzy i finansowania terroryzmu przyjętą przez grupę roboczą powołaną na podstawie art. 29 dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych ⁽¹⁰⁾,
- uwzględniając wnioski z wysłuchań publicznych, dyskusji na temat dokumentów roboczych i sprawozdania śródkresowego oraz z wymian opinii z osobami wysokimi rangą, a także z misji przeprowadzonych przez delegację Komisji Specjalnej ds. Przestępczości Zorganizowanej, Korupcji i Prania Pieniędzy,
- uwzględniając wkład ekspertów wysokiego szczebla o który wnioskowała Komisja Specjalna PE ds. Przestępczości Zorganizowanej, Korupcji i Prania Pieniędzy,

⁽¹⁾ Dz.U. C 199 E z 7.7.2012, s. 37.

⁽²⁾ Dz.U. C 51 E z 22.2.2013, s. 121.

⁽³⁾ Dz.U. C 131 E z 8.5.2013, s. 66.

⁽⁴⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2012)0208.

⁽⁵⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0098.

⁽⁶⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0004.

⁽⁷⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0205.

⁽⁸⁾ Teksty przyjęte, P7_TA(2013)0245.

⁽⁹⁾ Dz.U. C 161 E z 31.5.2011, s. 62.

⁽¹⁰⁾ http://ec.europa.eu/justice/policies/privacy/docs/wpdocs/2011/wp186_en.pdf.

Środa, 23 października 2013 r.

- uwzględniając odpowiedzi na pytania zawarte w kwestionariuszu wysłanym do parlamentów narodowych dotyczącym ich roli i doświadczeń w dziedzinie walki z przestępczością zorganizowaną, korupcją i praniem pieniędzy oraz uwzględniając wyniki posiedzenia międzyparlamentarnego na ten sam temat, które odbyło się w Brukseli dnia 7 maja 2013 r.,
- uwzględniając art. 48 Regulaminu,
- uwzględniając sprawozdanie Komisji Specjalnej ds. Przestępczości Zorganizowanej, Korupcji i Prania Pieniędzy (A7-0307/2013),

Przestępczość zorganizowana, korupcja i pranie pieniędzy

- A. mając na uwadze, że Komisji Specjalnej ds. Przestępczości Zorganizowanej, Korupcji i Prania Pieniędzy (CRIM) powierzono zbadanie zakresu przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania pieniędzy w oparciu o najlepszą dostępną ocenę zagrożenia oraz zaproponowanie UE odpowiednich środków umożliwiających jej zapobieganie zagrożeniom, reagowanie na nie oraz zwalczanie ich na szczeblu międzynarodowym, europejskim i krajowym;
- B. mając na uwadze, że organizacje przestępcze rozszerzyły stopniowo własne sfery wpływów na skalę międzynarodową, a także z globalizacją gospodarki i postępem technologicznym, wchodząc w układ z grupami przestępczymi z innych państw (na przykład z południowoamerykańskimi kartelami narkotykowymi oraz z rosyjskojęzycznymi zorganizowanymi grupami przestępczymi), aby dzielić między siebie rynki i sfery wpływów; mając na uwadze, że grupy przestępcze coraz częściej dywersyfikują swoje działania, a tym samym rozrasta się sieć powiązań między handlem narkotykami, handlem ludźmi, ułatwianiem przemytu nielegalnych imigrantów, handlem bronią oraz praniem pieniędzy;
- C. mając na uwadze, że korupcja i przestępczość zorganizowana stanowią poważne zagrożenia w odniesieniu do kosztów dla gospodarki UE; mając na uwadze, że dochody oraz zdolność przenikania organizacji przestępczych znacznie wzrosły, gdyż organizacje te są aktywne w wielu sektorach, z których większość poddawana jest kontroli administracji publicznej; mając na uwadze, że przestępczość zorganizowana w coraz większym stopniu upodabnia swoje struktury do globalnego podmiotu gospodarczego, posiadającego znaczne możliwości w zakresie przedsiębiorczości i wyspecjalizowanego w jednoczesnej dostawie różnych rodzajów nielegalnych, ale coraz częściej także legalnych towarów i usług, i mającego coraz silniejszy wpływ na gospodarkę europejską i światową, co wywiera znaczący wpływ na dochody podatkowe państw członkowskich i całej UE oraz stanowi koszt dla przedsiębiorców szacowany na ponad 670 mld EUR rocznie;
- D. mając na uwadze, że ze względu na liczbę ofiar przestępczość zorganizowana jest poważnym transgranicznym zagrożeniem dla bezpieczeństwa wewnętrznego w UE; mając na uwadze, że przestępczość zorganizowana osiąga znaczne korzyści z takich rodzajów działalności jak handel ludźmi, nielegalny handel organami, bronią, narkotykami i ich prekursorami, substancjami o charakterze jądrowym, radiologicznym, biologicznym, chemicznym, lekami i lekami na receptę, a także przemyt wymienionych towarów, podrabianie towarów konsumpcyjnych codziennego użytku, takich jak środki spożywcze, produkty farmaceutyczne, gatunki chronionej fauny i flory i ich części, tytoń w każdej postaci, dzieła sztuki i wiele innych często podrabianych produktów; mając na uwadze, że handel wspomnianymi towarami powoduje straty skarbowe dla Unii Europejskiej i państw członkowskich, szkodzi konsumentom, zdrowiu publicznemu i zakładom produkcji, a ponadto może ułatwiać rozprzestrzenianie się innych form przestępczości zorganizowanej;
- E. mając na uwadze, że działalność przestępcza o zorganizowanym i mafijnym charakterze, dotycząca środowiska – prowadzona w różnych formach, takich jak nielegalny handel odpadami i ich nielegalne usuwanie oraz niszczenie dziedzictwa środowiskowego, krajobrazowego, artystycznego i kulturowego – osiągnęła już tak dużą skalę międzynarodową, że zjawisko to wymaga zjednoczenia sił wszystkich krajów europejskich w celu wdrożenia skuteczniejszej strategii zapobiegania działalności ekomafii i ich zwalczania;
- F. mając na uwadze, że wiele organizacji przestępczych posiada strukturę sieci charakteryzującą się znacznym poziomem elastyczności, mobilności, łączności i wieloetniczności oraz wyjątkową zdolnością do infiltracji i dostosowywania się; mając na uwadze, że odnotowuje się rosnącą tendencję do wzajemnego wspierania się różnych grup przestępczych, którym udaje się w ten sposób – również dzięki ich nowym międzynarodowym strukturom i zróżnicowaniu rodzajów działalności – przewyciężyć różnice językowe lub różnice w interesach handlowych, aby prowadzić wspólny handel, umożliwiający zmniejszenie kosztów i zmaksymalizowanie zysków w czasie światowego kryzysu gospodarczego;
- G. mając na uwadze, że w sprawozdaniu SOCTA Europolu z 2013 r. oszacowano na 3 600 liczbę międzynarodowych organizacji przestępczych działających w Unii Europejskiej oraz że 70 % z tych organizacji posiada niejednolity z punktu widzenia geograficznego skład i sferę wpływów, a ponad 30 % działa w więcej niż jednej sferze przestępczej;

Środa, 23 października 2013 r.

- H. mając na uwadze, że na podstawie odpowiednich informacji dostarczanych przez państwa członkowskie Europol powinien ocenić, jaki jest zakres działania określonych zorganizowanych grup przestępczych ponad granicami wewnętrznymi i zewnętrznymi UE oraz które ze szczególnie poważnych przestępstw o wymiarze transgranicznym wymienionych w art. 83 TFUE takie grupy popełniają, koncentrując się za każdym razem na innej, określonej dziedzinie, a taka ocena powinna podlegać dokładnej kontroli ze strony Parlamentu Europejskiego, parlamentów narodowych oraz innych właściwych organów, aby umożliwić lepsze ukierunkowanie działań UE i współpracy policji i organów wymiaru sprawiedliwości państw członkowskich z państwami trzecimi i organizacjami międzynarodowymi oraz zapewnić wartość dodaną tych działań i współpracy;
- I. mając na uwadze, że organizacje przestępcze korzystają również z szarej strefy z umowy z innymi podmiotami i mogą łączyć się w celu przeprowadzenia niektórych działań z przestępcami w „białych kołnierzykach” (przedsiębiorcami, urzędnikami publicznymi na wszystkich poziomach decyzyjnych, politykami, bankami, przedstawicielami różnych zawodów itp.), które to podmioty, chociaż nie należą do organizacji przestępczych, prowadzą z tymi organizacjami interesy korzystne dla obydwu stron;
- J. mając na uwadze, że według danych przedstawionych przez Biuro Narodów Zjednoczonych ds. Narkotyków i Przestępczości w przepływy finansowe powiązane z międzynarodowym handlem narkotykami prowadzonym przez organizacje mafijne w wielu przypadkach zaangażowane są instytucje bankowe różnych krajów świata oraz że w związku z tym niezbędne jest podjęcie skoordynowanych na szczeblu międzynarodowym działań dochodzeniowych, mających na celu wykrycie, poprzez kanały bankowe, instytucji finansowych zaangażowanych w międzynarodowy handel narkotykami;
- K. mając na uwadze, że kryzys gospodarczy ostatnich lat przyczynił się do znacznych zmian w obszarach zainteresowania zorganizowanych grup przestępczych, które szybko potrafiły określić nowe możliwości, jakie się przed nimi otwierały, oraz że kryzys taki, popychając nowe fale migrantów ku lepszym warunkom życia i pracy, może także dostarczyć tym grupom nowych ofiar do wykorzystywania i pracy niewykwalifikowanej;
- L. mając na uwadze, że przedsiębiorczość stała się jedną z głównych cech charakteryzujących współczesne organizacje przestępcze, których działania przyjmują formy silnie nastawione na zaspokojenie popytu rynku na towary i usługi, przy rozwiniętej współpracy z innymi środowiskami przestępczymi i nie tylko oraz przy nieustannym oscylowaniu między pozornie legalnym wymiarem prowadzonych działań, działaniami korupcyjnymi i zastraszającymi a prowadzonymi działaniami nielegalnymi (np. pranie pieniędzy);
- M. mając na uwadze, że wymiar międzynarodowy przestępczości zorganizowanej zyskuje na znaczeniu w wyniku łatwości, z jaką grupy przestępcze korzystają z wszystkich środków transportu, z wypróbowanych tras oraz istniejącej infrastruktury, również poza Unią Europejską; mając na uwadze w szczególności ryzyko, że obecny rozwój infrastruktury komunikacyjnej i transportowej na kontynencie afrykańskim zostanie wykorzystany przez przestępczość zorganizowaną jako ułatwienie dla prowadzonego przez nią nielegalnie handlu;
- N. mając na uwadze, że szlaki europejskie, a w szczególności szlaki przecinające Bałkany Zachodnie, pozostają w centrum procederu handlu ludźmi, bronią i narkotykami (i ich prekursorami) oraz działalności związanej z praniem pieniędzy znacznej części grup przestępczych działających w Europie; mając na uwadze, że heroina przeznaczona do sprzedaży w Unii Europejskiej przewożona jest zmiennymi szlakami;
- O. mając na uwadze, że ofiary handlu ludźmi są werbowane, przewożone lub przetrzymywane z użyciem siły lub przy wykorzystaniu innej formy przymusu lub oszustwa w celu wykorzystania obejmującego wykorzystywanie seksualne, pracę przymusową lub usługi o charakterze przymusowym, w tym żebranie, niewolnictwo, czyny przestępcze, pracę w gospodarstwie domowym, adopcję, przymusowe małżeństwo lub usunięcie organów; mając na uwadze, że ofiary są wykorzystywane i całkowicie zniewolone przez handlarzy lub wyzyskiwaczy, zobowiązywane do spłacania ogromnych długów, często pozbawiane dokumentów tożsamości, więzione, odizolowywane, zastraszane, pozbawione pieniędzy, żyją w strachu przed lokalnymi przedstawicielami władzy i tracą wszelką nadzieję;
- P. mając na uwadze, że często międzynarodowe organizacje przestępcze zajmują się procederem handlu ludźmi i ludzkimi organami, zmuszaniem do prostytucji lub niewolnictwem i tworzeniem obozów pracy; mając w szczególności na uwadze, że handel ludźmi przynosi każdego roku zyski szacowane na 25 mld EUR oraz że ten proceder przestępczy dotyczy wszystkich państw członkowskich UE; mając na uwadze, że przychody z handlu gatunkami dzikiej fauny i flory i ich częściami szacuje się na 18–26 mld EUR rocznie, a UE jest głównym rynkiem zbytu na świecie;
- Q. mając na uwadze, że choć handel ludźmi zmienia się wraz ze zmieniającymi się warunkami społeczno-gospodarczymi, ofiary pochodzą głównie z krajów i regionów zmagających się z trudną sytuacją gospodarczą i społeczną, a także mając na uwadze, że czynniki ryzyka od lat pozostają takie same; mając na uwadze, że wśród pozostałych czynników sprzyjających procederowi handlu ludźmi występuje rozwój sektora usług seksualnych, wzrost zapotrzebowania na tanią siłę roboczą i tanie produkty, a także mając na uwadze, że czynnikiem wspólnym dla ofiar handlu ludźmi jest zasadniczo obietnica lepszego życia dla ofiar i/lub ich rodzin;

Środa, 23 października 2013 r.

- R. mając na uwadze, że pomimo iż nadal trudno jest dokładnie określić zakres handlu ludźmi w UE ze względu na to, że proceder ten jest często ukrywany pod innymi formami przestępczości lub też poszczególne przypadki nie są rejestrowane ani badane, całkowitą liczbę pracowników przymusowych w państwach członkowskich UE szacuje się na 880 tys., z czego 270 tys. to ofiary wykorzystywania seksualnego, a większość ofiar stanowią kobiety; mając na uwadze, że handel ludźmi i niewolnictwo stanowią bardzo dochodowe formy działalności przestępczej, którymi często zajmują się międzynarodowe organizacje przestępcze; mając na uwadze, że problem ten dotyczy wszystkich państw UE, lecz nie wszystkie z nich ratyfikowały wszystkie stosowne międzynarodowe instrumenty, które pozwoliłyby na efektywniejszą walkę z handlem ludźmi; mając w szczególności na uwadze, że jedynie dziewięć państw członkowskich dokonało pełnej transpozycji i wdrożenia dyrektywy 2011/36/UE w sprawie zapobiegania handlowi ludźmi i zwalczania tego procederu, a Komisja nie zrealizowała jeszcze całkowicie Strategii UE na rzecz wyeliminowania handlu ludźmi na lata 2012–2016;
- S. mając na uwadze, że nielegalny handel papierosami przynosi skarbowi państw stratę w wysokości około 10 mld EUR rocznie; mając na uwadze, że zyski z handlu bronią lekką na świecie szacuje się na 130–250 mln EUR rocznie, a w Europie w obrocie znajduje się ponad 10 mln sztuk nielegalnej broni, które stanowią poważne zagrożenie dla bezpieczeństwa obywateli oraz dla egzekwowania prawa; mając na uwadze, że 97 % z 30 000 stron internetowych oferujących Europejczykom po okazjonalnych cenach fałszywe leki, w niektórych przypadkach zagrażające zdrowiu lub życiu, to strony nielegalne; mając na uwadze, że skutki takich leków dla zdrowia publicznego w Europie szacuje się na 3 mld EUR rocznie, przy czym większość podrobionych leków pochodzi z Chin i Indii;
- T. mając na uwadze, że w niedawnym sprawozdaniu specjalnego sprawozdawcy ONZ dotyczącym praw człowieka migrantów w UE przedstawiono dowody, z których wynika, że w wielu ośrodkach detencyjnych Fronteksu migranci traktowani są w sposób naruszający ich prawa podstawowe;
- U. mając na uwadze, że korzystanie z internetu w sposób stanowiący nadużycie pozwala zorganizowanym grupom przestępczym na rozszerzenie nielegalnego handlu substancjami psychoaktywnymi, bronią palną, komponentami materiałów wybuchowych, fałszywymi banknotami, podrobionymi towarami oraz innymi towarami i usługami naruszającymi prawa własności intelektualnej, gatunkami zagrożonej wyginięciem fauny i flory oraz na uchylanie się od płacenia akcyzy i innych podatków od sprzedaży towarów oryginalnych, a także na wypróbowywanie z rosnącym powodzeniem nowych rodzajów działalności przestępczej, ukazując w ten sposób napawającą strachem zdolność do dostosowywania się do nowoczesnych technologii;
- V. mając na uwadze, że cyberprzestępczość powoduje coraz większe straty gospodarcze i społeczne, dotykając milionów konsumentów i przynosząc roczne straty szacowane na 290 mld EUR⁽¹⁾;
- W. mając na uwadze, że w wielu przypadkach korupcja urzędników publicznych przydaje się zorganizowanym grupom przestępczym do własnych nielegalnych celów, w zakresie, w jakim na to pozwala – m. in. umożliwia im dostęp do informacji poufnych, wyrabianie fałszywych dokumentów, kontrolę procedur zamówień publicznych, pranie własnych dochodów i unikanie działań związanych ze zwalczaniem przestępczości prowadzonych przez organy sądowe i policyjne;
- X. mając na uwadze, że kokaina pochodząca z Ameryki Środkowej i Południowej jest sprzedawana w Europie z wykorzystaniem portów położonych w Europie północno-wschodniej, na Półwyspie Iberyjskim i nad Morzem Czarnym;
- Y. mając na uwadze, że w 2012 r. na rynku europejskim pojawiło się ponad 70 nowych substancji psychoaktywnych; mając na uwadze, że przestępczość zorganizowana coraz częściej korzysta z nielegalnych laboratoriów zlokalizowanych w różnych częściach Unii Europejskiej, aby przekształcać dozwolone substancje chemiczne w prekursorzy narkotyków syntetycznych i następnie produkować narkotyki syntetyczne;
- Z. mając na uwadze, że państwa członkowskie i UE muszą określić i zwalczać stosunkowo nowe rodzaje przestępczości zorganizowanej, w tym handel rzadkimi minerałami i skradzionymi metalami oraz składowanie odpadów toksycznych, które wywierają negatywny wpływ na legalne rynki;
- AA. mając na uwadze, że często występują obecnie okazje do kontaktu i sposoby integracji sektora publicznego z sektorem prywatnym oraz że w związku z tym sytuacje niosące potencjalne ryzyko konfliktu interesów są coraz częstsze;

⁽¹⁾ Źródło: Norton Cybercrime Report 2012.

Środa, 23 października 2013 r.

- AB. mając na uwadze, że do wrogów strefy euro należy rozbieżność w zakresie wydajności między państwami członkowskimi; mając na uwadze, że skutkuje to, w średnim i długim okresie, powstaniem problemu rozbieżności na poziomie konkurencyjności, którego nie rozwiąże dewaluacja pieniężna, a który prowadzi do ostrych i politycznie niebezpiecznych programów oszczędnościowych mających na celu wewnętrzną dewaluację; mając na uwadze, że korupcja systemowa w sektorze publicznym, będąca jednym z głównych czynników hamujących efektywność, bezpośrednie inwestycje zagraniczne i innowacje, uniemożliwia właściwe funkcjonowanie unii walutowej;
- AC. mając na uwadze, że według Banku Światowego korupcja stanowi 5 % światowego PKB (2,6 mld USD), a łapówki wypłacane każdego roku przekraczają 1 mld USD; mając na uwadze, że korupcja sięga 10 % całkowitych kosztów prowadzenia działalności gospodarczej na świecie oraz 25 % kosztów umów zawieranych w związku z zamówieniami publicznymi w krajach rozwijających się ⁽¹⁾;
- AD. mając na uwadze, że w sektorach publicznych Unii odnotowano przynajmniej 20 mln przypadków drobnej korupcji oraz że zjawisko to również występuje w sektorach administracji publicznej państw członkowskich (oraz wśród odpowiednich polityków) odpowiedzialnych za zarządzanie funduszami unijnymi oraz interesami finansowymi Unii;
- AE. mając na uwadze, że przepływ brudnych pieniędzy w przekazach pieniężnych może szkodzić stabilności i wiarygodności sektora finansowego oraz stanowić zagrożenie dla rynku wewnętrznego Unii; mając na uwadze, że możliwość pełnego śledzenia środków finansowych może być niezwykle cennym narzędziem do zapobiegania, ścigania i wykrywania przypadków prania pieniędzy lub finansowania terroryzmu;
- AF. mając na uwadze, że postępy w zakresie nowej technologii i metod płatności powinny spowodować powstanie bezpieczniejszego społeczeństwa posługującego się gotówką na stosunkowo niewielką skalę, lecz posługiwanie się gotówką jest nadal powszechne, o czym świadczą dane EBC dotyczące emisji banknotów, które pokazują, że od 2002 r. liczba banknotów euro stale wzrasta (co dotyczy zwłaszcza wysokich nominałów); mając na uwadze, że przepływy znacznych kwot gotówki z nielegalnych źródeł pozostają przedmiotem obaw organów ścigania i są nadal jedną z najbardziej preferowanych metod transferu dochodów pochodzących z działalności przestępczej;

W obronie obywateli i legalnej gospodarki

- AG. mając na uwadze, że bezpieczeństwo obywateli i konsumentów, swoboda przemieszczania się, ochrona przedsiębiorstw, swobodne i właściwe rozwijanie się konkurencji, konieczność uniknięcia gromadzenia się nielegalnych funduszy i dofinansowań, które mogłyby zniekształcić oficjalny cykl gospodarczy oraz podstawowe zasady demokracji, na których opiera się Unia Europejska i państwa członkowskie, są poważnie zagrożone rozprzestrzenianiem się przestępczości zorganizowanej, korupcji i procederu prania pieniędzy; mając na uwadze, że zwalczanie tego rodzaju zjawisk wymaga zdecydowanej woli politycznej na wszystkich szczeblach;
- AH. mając na uwadze, że przestępczość zorganizowana, oprócz działań związanych z zastraszaniem i przemocą, zaangażowana jest w coraz bardziej wyrafinowane i dochodowe oszustwa, które znacznie uszczuplają zasoby oficjalnej gospodarki i negatywnie wpływają na możliwości rozwoju, szczególnie w tak trudnych czasach, jak obecne; mając na uwadze, że wspomagane wewnętrzną infiltracją do gospodarki oficjalnej zjawiska przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania pieniędzy mają drugoczący wpływ na państwa członkowskie;
- AI. mając na uwadze, że według UNODC w skali ogólnoswiatowej wpływy z nielegalnej działalności wynoszą ok. 3,6 % globalnego PKB oraz że obecnie na całym świecie przepływy środków pieniężnych będących przedmiotem przestępstwa prania pieniędzy oscylują wokół 2,7 % globalnego PKB. mając na uwadze, że Komisja Europejska szacuje, że koszt korupcji tylko w Unii Europejskiej wynosi ok. 120 mld euro rocznie, tj. 1 % PKB UE; mając na uwadze, że chodzi o skradzione zasoby, które można było przeznaczyć na wspieranie rozwoju gospodarczego i społecznego, finansów publicznych i dobrobytu obywateli;
- AJ. mając na uwadze, że powiązania grup przestępczych z grupami terrorystycznymi są coraz ściślejsze; mając na uwadze, że – oprócz rzeczywistych powiązań strukturalnych – zjawisko to obejmuje m.in. wzajemne świadczenie usług, dostarczanie środków finansowych i inne formy pomocy materialnej; mając na uwadze, że powiązania takie stanowią poważne zagrożenie dla integralności Unii Europejskiej i bezpieczeństwa jej obywateli;

⁽¹⁾ Dane Międzynarodowej Izby Handlu, Transparency International, inicjatywy Global Compact Narodów Zjednoczonych, Światowego Forum Ekonomicznego, Clean Business is Good Business, 2009 r.

Środa, 23 października 2013 r.

- AK. mając na uwadze, że nadmierna biurokracja może zniechęcać do prowadzenia legalnej działalności gospodarczej i sprzyjać przekupywaniu urzędników państwowych; mając na uwadze, że wysoki współczynnik korupcji stanowi poważne zagrożenie dla demokracji, rządów prawa i równego traktowania wszystkich obywateli przez państwo oraz powoduje niesłuszne koszty dla przedsiębiorstw, uniemożliwiając ich uczciwą konkurencję; mając na uwadze, że korupcja może szkodzić rozwojowi gospodarczemu poprzez niewłaściwe przyznawanie zasobów, przede wszystkim ze szkodą dla usług publicznych, a w szczególności usług socjalnych i opieki;
- AL. mając na uwadze, że 74 % obywateli europejskich postrzega korupcję jako jeden w głównych problemów krajowych i ponadnarodowych ⁽¹⁾, a przypadki korupcji występują rzeczywiście we wszystkich sektorach społecznych; mając ponadto na uwadze, że korupcja zmniejsza zaufanie obywateli do demokratycznych instytucji i efektywność wybranych rządów w zakresie praworządności, gdyż stwarza przywileje i prowadzi do nierówności społecznej; mając na uwadze, że brak zaufania do polityków wzrasta w czasie głębokiego kryzysu gospodarczego;
- AM. mając na uwadze, że nie wszystkie kraje europejskie posiadają system standaryzacji oraz zintegrowanej kontroli dostępu obywateli do informacji jako instrumentu ułatwiającego monitorowanie i dostęp do wiedzy, gwarantującego faktyczne wykonywanie Ustawy o dostępie do informacji publicznej wewnątrz Unii Europejskiej;
- AN. mając na uwadze, że – również w związku z kryzysem gospodarczym – dostęp legalnie działających przedsiębiorstw do kredytów stał się trudniejszy z powodu wyższych kosztów i większych gwarancji wymaganych przez banki; mając na uwadze, że przedsiębiorstwa znajdujące się w trudnej sytuacji gospodarczej czasami zwracają się do organizacji przestępczych w celu uzyskania kredytu środków na inwestycje, co pozwala grupom przestępczym na wprowadzanie środków finansowych z działalności przestępczej do legalnej działalności gospodarczej;
- AO. mając na uwadze, że pranie pieniędzy przyjmuje coraz bardziej wyszukane formy, obejmując nawet, na przykład, nielegalny, a czasami także legalny system zakładów, w szczególności zakłady dotyczące rozgrywek sportowych; mając na uwadze, że sektor gier hazardowych może być wykorzystywany do celów prania pieniędzy; mając na uwadze, że przestępczość zorganizowana znajduje się ponadto często w centrum „ustawiania” wyników rozgrywek sportowych stanowiącego zyskowną formę przestępczości zorganizowanej;
- AP. mając na uwadze, że zorganizowane grupy przestępcze posługują się często danymi osobowymi otrzymanymi w sposób nielegalny również w internecie, aby wyrabiać fałszywe dokumenty lub wprowadzać zmiany do dokumentów autentycznych i popełniać w ten sposób inne przestępstwa; mając na uwadze, że – zgodnie z badaniem Komisji Europejskiej ⁽²⁾ – 8 % użytkowników internetu w Unii Europejskiej padło ofiarą kradzieży tożsamości lub w każdym razie doświadczyło jej oraz że 12 % użytkowników doświadczyło jakiejś formy oszustwa w internecie; mając na uwadze, że ochrona danych osobowych w internecie jest istotnym warunkiem w walce z cyberprzestępczością oraz ważnym instrumentem do przywrócenia obywatelom zaufania w usługi internetowe;
- AQ. mając na uwadze, że pranie pieniędzy jest powiązane nie tylko z typowymi rodzajami działalności organizacji przestępczych, lecz również z korupcją, oszustwem podatkowym i uchylaniem się od opodatkowania; mając na uwadze skandaliczny fakt, że co roku w UE oszustwa podatkowe, uchylanie się od opodatkowania, unikanie opodatkowania i agresywne planowanie podatkowe powodują utratę około 1 bln EUR potencjalnych dochodów podatkowych, co dla każdego obywatela europejskiego stanowi co roku koszt wynoszący około 2 000 EUR, przy czym nie podejmuje się odpowiednich działań, by temu zapobiec;
- AR. mając na uwadze, że pranie pieniędzy przyjmuje coraz bardziej wyszukane formy i obejmuje obecnie np. nielegalny, a czasami także legalny system zakładów, w szczególności zakładów dotyczących rozgrywek sportowych; mając na uwadze, że przestępczość zorganizowana często stanowi ponadto trzon praktyki ustalania wyników rozgrywek sportowych będącej zyskowną formą przestępczości;
- AS. mając na uwadze, że działalność zorganizowanych grup przestępczych obejmuje coraz częściej podrabianie wszelkiego rodzaju towarów: od towarów luksusowych po produkty codziennego użytku; mając na uwadze, że stanowi to poważne ryzyko dla zdrowia konsumentów, zagraża bezpieczeństwu miejsc pracy, działa na niekorzyść zainteresowanych przedsiębiorstw i powoduje ogromne straty dla skarbu państwa; mając na uwadze, że podrabianie towarów jest czasami akceptowane społecznie, gdyż postrzega się je jako niepowodujące rzeczywistych ofiar, co ogranicza możliwość wykrycia zaangażowanych w ten proceder organizacji przestępczych;
- AT. mając na uwadze, że coraz częściej popełniane przestępstwa na szkodę branży rolno-spożywczej nie tylko narażają na poważne niebezpieczeństwo zdrowie obywateli europejskich, lecz także powodują ogromne straty w tych krajach, które z wysokiej jakości rolno-spożywczej uczyniły swój mocny punkt;

⁽¹⁾ Specjalne badanie Eurobarometru nr 374 na temat korupcji, luty 2012 r.

⁽²⁾ Patrz: Sprawozdanie specjalne Eurobarometru nr 390 w sprawie cyberbezpieczeństwa, lipiec 2012.

Środa, 23 października 2013 r.

- AU. mając na uwadze, że Komisja szacuje, iż w wyniku nieprzestrzegania przepisów lub niepobrania podatku utracono w 2011 r. dochody z tytułu podatku VAT w kwocie 193 mld EUR (1,5 % PKB); mając na uwadze, że skala oszustw podatkowych i unikania opodatkowania podważa zaufanie i pewność konsumentów, jeśli chodzi o sprawiedliwość i legitymizację poboru podatków i całego systemu podatkowego; mając na uwadze, że ubytek podatku VAT prawie się podwoił od 2006 r., jedna trzecia tego ubytku wynika z oszustw związanych z VAT; mając na uwadze, że zwiększenie uprawnień operacyjnych OLAF w walce z oszustwami związanymi z VAT pomogłoby radykalnie zmniejszyć liczbę tego rodzaju przestępstw;
- AV. mając na uwadze, że koszt korupcji w dziedzinie zamówień publicznych w 2010 r., liczony tylko w ośmiu państwach członkowskich, wyniósł od 1,4 do 2,2 mld EUR;

Potrzeba przyjęcia wspólnego podejścia na szczeblu europejskim

- AW. mając na uwadze, że uwzględnienie mafijnych organizacji przestępczych wśród elementów godnych uwagi w ramach priorytetów uchwalonych w strategii na lata 2014–2017 przeciwko transgranicznej przestępczości zorganizowanej na posiedzeniu Rady ds. WSiSW w dniach 6–7 czerwca 2013 r. dowodzi autorytetu pracy Komisji Specjalnej ds. Przestępczości Zorganizowanej, Korupcji i Prania Pieniędzy i Parlamentu Europejskiego w ogóle, które na tym temacie oparły znaczną część przeprowadzonych wysłuchań oraz stanowi dowód uznania wspólnej i silnej linii politycznej między instytucjami europejskimi przeciwko zagrożeniu przestępczością o charakterze mafijnym oraz systemami zbrodniczymi;
- AX. mając na uwadze, że, jak potwierdził Europol w 2013 r., jednym z największych zagrożeń w walce z mafiami jest potencjalne niedocenienie tego zjawiska, jego złożoności, nadzwyczajnych zdolności organizacyjnych, zdolności do przystosowywania się do różnych sytuacji terytorialnych i społecznych polegających niekiedy na rezygnacji z „kontrolni wojskowej” nad terytorium na rzecz strategii „zejścia pod ziemię” mającego na celu generowanie ogromnych zysków, pozostając w ukryciu;
- AY. mając na uwadze, że organizacje przestępcze potrafią czerpać dla siebie korzyści ze swobodnego przepływu osób, towarów, usług i kapitału w Unii Europejskiej, a także z istniejących różnic w ustawodawstwie i tradycjach prawnych państw członkowskich; mając na uwadze, że raje podatkowe i państwa prowadzące nieprzejrzyste lub szkodliwe praktyki podatkowe odgrywają kluczową rolę w praniu brudnych pieniędzy; mając na uwadze, że trwałe zakłócenia spowodowane przez raje podatkowe mogą prowadzić do sztucznych przepływów i wywoływać negatywne skutki na rynku wewnętrznym UE; mając na uwadze, że szkodliwa konkurencja podatkowa wewnątrz Unii Europejskiej stoi w wyraźnej sprzeczności z logiką jednolitego rynku; mając na uwadze, że konieczne są dalsze działania mające na celu harmonizację podstaw opodatkowania w ramach coraz spójniejszej unii gospodarczej, fiskalnej i budżetowej;
- AZ. mając na uwadze niektóre działania podejmowane do tej pory na szczeblu europejskim, aby zapewnić wyważone ramy ustawodawcze i prawne w dziedzinie zwalczania przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania pieniędzy; mając na uwadze, że państwa członkowskie nie mogą samodzielnie osiągnąć niektórych celów w walce z przestępczością zorganizowaną, korupcją i praniem pieniędzy; mając jednak na uwadze, że należy podjąć nowe działania i dokonać harmonizacji przepisów krajowych, aby zapobiec tym różnorodnym zjawiskom;
- BA. mając na uwadze, że aby stawić czoła przestępczości zorganizowanej, ustawodawcy państw członkowskich muszą mieć możliwość szybkiej i efektywnej reakcji na zmienne struktury i nowe formy przestępczości oraz że wszystkie państwa członkowskie, w szczególności po przyjęciu Traktatu z Lizbony, są zobowiązane zapewnić Unię wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości;
- BB. mając na uwadze, że ochrona interesów finansowych UE i euro musi być priorytetem; mając na uwadze, że w tym celu należy powstrzymać pogłębiającego się zjawisko sprzeniewierzenia funduszy europejskich przez organizacje przestępcze (tzw. oszustwa wewnątrz Wspólnoty) oraz podrabianie waluty euro; mając na uwadze, że programy takie jak Herkules, Fiscalis, Cło i Perykles opracowano na szczeblu europejskim w celu ochrony interesów finansowych Unii oraz w celu zwalczania nielegalnej, międzynarodowej i transgranicznej działalności przestępczej;
- BC. mając na uwadze, że wzajemne uznanie stanowi podstawę współpracy wymiarów sprawiedliwości państw członkowskich UE w sprawach cywilnych i karnych;

Środa, 23 października 2013 r.

- BD. mając na uwadze, że zgodnie ze sprawozdaniem Biura Narodów Zjednoczonych ds. Narkotyków i Przemocności w sprawie przypadków przestępczości zorganizowanej z 2012 r. „specjalne techniki dochodzeniowe okazują się często niezastąpione w prowadzeniu dochodzenia oraz w ściganiu przestępczości zorganizowanej. Im zawdzięcza się powodzenie najbardziej złożonych i skomplikowanych dochodzeń, których przykład stanowią poszczególne przypadki”; mając na uwadze, że w art. 20 ust. 1 konwencji z Palermo wzywa się zainteresowane państwa do stosowania specjalnych technik dochodzeniowych w celu skutecznego zwalczania przestępczości zorganizowanej; mając na uwadze, że techniki takie muszą podlegać regulacji prawnej, być proporcjonalne i niezbędne w społeczeństwie demokratycznym, a także podlegać kontroli wymiaru sprawiedliwości i innych niezależnych organów polegającej na wcześniejszym zezwoleniu i nadzorze podczas dochodzenia lub na przeglądzie a posteriori, tak aby została zapewniona ich pełna zgodność z prawami człowieka, zgodnie z wymogami zalecenia (2005)10 Komitetu Ministrów w sprawie „specjalnych technik dochodzeniowych” w odniesieniu do poważnych przestępstw, w tym aktów terroryzmu;
- BE. mając na uwadze, że niezawisłość sądownictwa ma istotne znaczenie w koncepcji rozdziału władz, a ponadto efektywny, niezależny i bezstronny system sądowy jest ważny z perspektywy rządów prawa, ochrony praw człowieka i wolności obywatelskich naszych obywateli; mając na uwadze, że sądy nie mogą podlegać żadnym wpływom lub interesom;
- BF. mając na uwadze, że niniejsza rezolucja ma na celu zapewnienie politycznych wskazówek co do kierunku przyszłego ustawodawstwa Komisji Europejskiej i państw członkowskich;

Zapewnienie jednolitych i spójnych ram prawnych – zapewnienie ofiarom ochrony i pomocy

1. przypomina o treści sprawozdania śródk okresowego przyjętego w raz z rezolucją z dnia 11 czerwca 2013 r., którą niniejsza rezolucja potwierdza, również w przewidywaniach, które nie zostały tutaj szczegółowo przytoczone, i obejmuje;
2. zwraca się do Komisji o rozpoczęcie realizacji europejskiego planu działania przeciwko przestępczości zorganizowanej, korupcji i praniu pieniędzy, który będzie obejmował środki ustawodawcze i pozytywne działania skierowane na skuteczne zwalczanie tego rodzaju zjawisk przestępczych;
3. zdecydowanie wzywa wszystkie państwa członkowskie do włączenia w odpowiednim czasie i w poprawny sposób do swoich przepisów wszystkich obowiązujących instrumentów regulacyjnych europejskich i międzynarodowych w dziedzinie przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania pieniędzy; wzywa państwa członkowskie i Komisję do dokończenia planu działań na rzecz praw osób podejrzanych i oskarżonych w postępowaniu karnym, w tym dyrektywy w sprawie aresztu tymczasowego;
4. popiera strategię przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej uruchomioną na lata 2011–2013 oraz na okres następny 2014–2017 i wzywa państwa członkowskie oraz agencje europejskie do podjęcia wysiłków, aby inicjatywa ta przyniosła konkretne rezultaty; uważa, że taką strategię należy zintegrować z szerszym zakrojonym europejskim planem działania przeciwko przestępczości zorganizowanej oraz systemom zbrodniczym; uważa, że taka strategia, już od następnego przeglądu zaplanowanego na październik 2015 r., powinna obejmować wśród swoich priorytetów przekrojowych również korupcję;
5. wzywa Radę Unii Europejskiej do pilnego zweryfikowania swoich konkluzji przyjętych w dniach 8–9 listopada 2010 r. dotyczących stworzenia i realizacji serii strategii UE mających na celu zwalczanie poważnej przestępczości i międzynarodowej przestępczości zorganizowanej, tak aby umożliwić uczestnictwo Parlamentu Europejskiego, zgodnie z duchem Traktatu z Lizbony, w określaniu priorytetów, w omawianiu celów strategicznych oraz w ocenie wyników takiej serii strategii; wzywa Radę do przekazania informacji na temat wyników pierwszej serii strategii 2011–2013 oraz do corocznego przeprowadzania kontroli COSI w celu uzyskania szczegółowych informacji na temat zaawansowania rocznych planów realizacji celów strategicznych;
6. ponawia swój apel do Komisji o zaproponowanie wspólnych standardów prawnych na rzecz umocnienia integracji i współpracy państw członkowskich; wzywa Komisję w szczególności – na podstawie oceny wdrożenia decyzji ramowej w sprawie zwalczania przestępczości zorganizowanej i w oparciu o bardziej zaawansowane ustawodawstwo państw członkowskich – do przedstawienia do końca 2013 r. wniosku ustawodawczego ustalającego wspólną definicję przestępczości zorganizowanej, która powinna obejmować m. in. przestępstwa polegające na udziale w międzynarodowej grupie przestępczej i podkreślać fakt, że tego rodzaju grupy przestępcze są ukierunkowane na przedsiębiorczość i bardzo dobrze zorganizowane, stosują zaawansowane technologie i często działają poprzez zastraszanie i szantaż; zwraca się także do Komisji o uwzględnienie art. 2 lit. a) Konwencji Narodów Zjednoczonych przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej;
7. powtarza, że przepisy Unii Europejskiej w dziedzinie prawa karnego materialnego muszą przestrzegać praw podstawowych i zasad pomocniczości i proporcjonalności, a także stanowisk wyrażonych w rezolucji Parlamentu z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie podejścia UE do prawa karnego;

Środa, 23 października 2013 r.

8. wzywa Komisję do uznania za przestępstwo niegodziwego traktowania i wykorzystywania osób, które padły ofiarą handlu ludźmi, a także do pilnego opracowania porównywalnego i wiarygodnego europejskiego systemu zbierania danych, w oparciu o wspólne i uzgodnione wysokiej jakości wskaźniki, wspólnie z państwami członkowskimi oraz właściwymi instytucjami międzynarodowymi; wzywa Komisję do jak najszybszego wdrożenia wszystkich środków i instrumentów przedstawionych w komunikacie zatytułowanym „Strategia UE na rzecz wyeliminowania handlu ludźmi na lata 2012–2016” oraz do powołania obserwatorium UE ds. zwalczania handlu ludźmi, w którego prace mogłyby angażować się rządy, organy ścigania i organizacje pozarządowe; wzywa Komisję oraz ESDZ do wzmocnienia wymiaru zewnętrznego działań i programów oraz zwiększenia zakresu działań prewencyjnych, w szczególności poprzez umowy dwustronne z krajami pochodzenia i tranzytu, zwracając szczególną uwagę na osoby nieletnie pozbawione opieki; wzywa Komisję oraz państwa członkowskie do sprawienia, aby handel ludźmi stał się społecznie niedopuszczalny za pomocą zdecydowanych i stałych kampanii informacyjnych, podlegających corocznym ocenom w ramach Europejskiego Dnia Przeciwdziałania Handlowi Ludźmi;

9. zwraca się do Komisji o opracowanie spójnej globalnej polityki zwalczania korupcji; zaleca, aby w czasie opracowywania sprawozdania w sprawie działań podjętych przez państwa członkowskie i instytucje UE w celu zwalczania korupcji Komisja zaproponowała i uwzględniła wykaz konkretnych zaleceń dla poszczególnych państw członkowskich i instytucji UE, podkreślając przykłady najlepszych praktyk w zwalczaniu tego procederu w celu wsparcia i zachęcenia państw członkowskich i instytucji UE do partnerskiego uczenia się w dłuższej perspektywie czasowej; zaleca ponadto, aby Komisja załączyła pełny obraz obszarów najbardziej narażonych na korupcję w ujęciu krajowym; zwraca się do Komisji o zapewnienie publikacji następnego sprawozdania w 2015 r. w celu monitorowania postępów osiągniętych w miarę upływu czasu przez państwa członkowskie i instytucje UE w zakresie działań związanych ze zwalczaniem korupcji; zwraca się do Komisji o regularne informowanie Parlamentu Europejskiego o działaniach podejmowanych przez państwa członkowskie oraz o aktualizowanie obowiązującego prawodawstwa europejskiego tam, gdzie jest to niezbędne;

10. jest zdania, że przepisy dotyczące zniesławienia/pomówienia zniechęcają do ewentualnego zgłaszania przypadków korupcji; wzywa zatem wszystkie państwa członkowskie do dokonania depenalizacji zniesławienia/pomówienia w obrębie własnych systemów prawnych, przynajmniej w zakresie domniemania przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania pieniędzy w państwach członkowskich i za granicą;

11. zwraca się do Komisji o regularne informowanie Parlamentu Europejskiego o działaniach podejmowanych przez państwa członkowskie przeciwko przestępczości zorganizowanej, korupcji i praniu pieniędzy;

12. zwraca się do Komisji o przedstawienie do końca 2013 r. wniosku dotyczącego harmonizacji prawa karnego w dziedzinie prania pieniędzy, o zawarciu w nim wspólnej definicji przestępstwa prania pieniędzy przez ten sam podmiot, opracowanej w oparciu o najlepsze praktyki państw członkowskich;

13. odnotowuje zgłoszone niedawno wnioski ustawodawcze w sprawie ustanowienia Prokuratury Europejskiej oraz w sprawie Agencji Unii Europejskiej ds. Współpracy Wymiarów Sprawiedliwości w Sprawach Karnych (Eurojust) i wzywa do ich szybkiego przyjęcia; uważa, że sprawą podstawowej wagi jest, aby Prokuratura Europejska funkcjonowała w ramach jasnych ram praw procesowych oraz aby przestępstwa, które będą w jej gestii, zostały jasno zdefiniowane;

14. zwraca się do Komisji, by do końca 2013 r. przedstawiła wniosek ustawodawczy ustanawiający skuteczny i kompleksowy europejski program ochrony, w sektorze prywatnym i publicznym, osób wykrywających przypadki nieefektywnego zarządzania i nieprawidłowości i osób zgłaszających przypadki krajowej i transgranicznej korupcji związane z interesami finansowymi Unii Europejskiej i interesami finansowymi, a także program ochrony świadków, informatorów i osób współpracujących z wymiarem sprawiedliwości, zawierający w szczególności wobec świadków zeznających przeciwko organizacjom typu „mafijnego” i innym organizacjom przestępczym środki umożliwiające zaradzenie trudnym warunkom ich życia, z jakimi się borykają – od ryzyka odwetu do zerwania stosunków rodzinnych, od wykorzenienia z własnego terytorium do wyłączenia społecznego i zawodowego; wzywa również państwa członkowskie do wdrożenia odpowiedniego i skutecznego systemu ochrony osób zgłaszających nieprawidłowości;

15. podkreśla, że skuteczne ramy prawne powinny odpowiednio uwzględniać wzajemne zależności między przepisami dotyczącymi zwalczania nielegalnej przestępczości, korupcji i prania pieniędzy a podstawowym prawem do ochrony danych osobowych w sposób umożliwiający przeciwdziałanie tym zjawiskom bez obniżania ustalonych standardów w zakresie ochrony danych i praw podstawowych; z zadowoleniem przyjmuje w związku z tym system ochrony danych, z którego korzysta Europol, a także wniosek Komisji dotyczący czwartej dyrektywy w sprawie przeciwdziałania praniu pieniędzy;

16. zaleca, aby Parlament Europejski, państwa członkowskie i Komisja, przy wsparciu Europolu, Eurojustu i Agencji Praw Podstawowych UE, opracowały na podstawie uznanych systemów i wspólnych kryteriów możliwie najbardziej jednolite i spójne wskaźniki służące co najmniej pomiarowi zakresu, kosztów gospodarczych oraz krzywdy społecznej

Środa, 23 października 2013 r.

powstałych w wyniku przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania pieniędzy w Unii Europejskiej; zwraca się do Komisji i państw członkowskich o zbadanie krzywdy społecznej będącej efektem przestępstw środowiskowych, gospodarczych oraz korporacyjnych;

17. kładzie nacisk na potrzebę zastosowania w pełnym zakresie oraz wzmocnienia obowiązujących instrumentów wzajemnego uznawania oraz na potrzebę przyjęcia ustawodawstwa europejskiego zapewniającego natychmiastową wykonalność wszystkich wyroków skazujących, ze szczególnym odniesieniem do postanowień organów sądowych, nakazów aresztowania i konfiskaty na terytorium państwa członkowskiego innego niż państwo, w którym zostały wydane, przy jednoczesnym pełnym poszanowaniu zasady proporcjonalności; zwraca się do Komisji, aby ta na zasadzie pierwszeństwa zainterweniowała, przedkładając odpowiedni i konkretny wniosek ustawodawczy mający na celu zapewnienie skuteczności wzajemnego uznania nakazów zajęcia mienia i konfiskaty, łącznie z tymi, które zostały wydane w ramach postępowania cywilnego; uważa za konieczną poprawę wzajemnej pomocy prawnej oraz wzajemnego uznawania środków dowodowych między państwami członkowskimi; podkreśla znaczenie aktualizacji i usprawnienia procedury rozpatrywania wniosków o pomoc prawną; wnosi, aby wnioski o ekstradycję dotyczące członków organizacji przestępczych były traktowane jako priorytetowe przez wszystkie organy, do których takie wnioski są kierowane;

18. wzywa państwa członkowskie i Komisję do kontynuowania wspólnych wysiłków mających na celu zakończenie negocjacji dotyczących projektu dyrektywy w sprawie europejskiego nakazu dochodzeniowego w sprawach karnych jako instrumentu mającego na celu usprawnienie transgranicznego zbierania dowodów oraz ułatwienie sprawnej i skutecznej współpracy sądowej, mającej na celu zwalczanie przestępczości transgranicznej;

19. uważa, że sprawą podstawowej wagi jest szybkie przyjęcie dyrektywy w sprawie konfiskaty dóbr pochodzących z przestępstwa i podkreśla priorytetowe znaczenie jasnych i skutecznych norm, dzięki którym będzie możliwa skuteczna harmonizacja na szczeblu europejskim; wzywa państwa członkowskie do szybkiej i skutecznej transpozycji przyszłej dyrektywy;

20. zachęca państwa członkowskie i Komisję do przyczyniania się do współpracy międzynarodowej oraz do wspierania europejskiego programu służącego promowaniu wymiany oraz rozpowszechniania dobrych praktyk w celu skutecznego zarządzania skonfiskowanym mieniem;

21. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o podjęcie bardziej intensywnej walki z handlem ludźmi i pracą przymusową; jest zdania, że walka z pracą przymusową powinna koncentrować się na obszarach, w których stwierdzono wyzysk taniej siły roboczej; wzywa zatem państwa członkowskie do prowadzenia ściślejszych inspekcji pracy i ułatwienia działalności tych organizacji, które mogą pomóc w wykrywaniu pracy przymusowej, takich jak związki zawodowe;

22. uważa, że odpowiedzialność łańcuchowa przedsiębiorstw jest istotnym narzędziem w walce z pracą przymusową; wzywa zatem Komisję do przedstawienia wniosku w sprawie minimalnych standardów dotyczących odpowiedzialności łańcuchowej przedsiębiorstw; zachęca państwa członkowskie do wprowadzenia zakazu zlecania podwykonawstwa w związku z zamówieniami publicznymi do czasu osiągnięcia porozumienia w sprawie odpowiedzialności łańcuchowej przedsiębiorstwa;

23. przypomina Komisji o szczególnym traktowaniu dzieci, które są ofiarami handlu ludźmi, jak również o zwiększeniu ochrony osób nieletnich pozbawionych opieki oraz dzieci, którymi handlują ich własne rodziny (przypadki, które należy uwzględnić przy proponowaniu powrotu do krajów pochodzenia, identyfikacji opiekunów itd.); wzywa do stosowania podejścia uwzględniającego nie tylko płeć, lecz także kwestie związane z problemami zdrowotnymi i niepełnosprawnością;

24. zwraca się do Komisji o opracowanie karty Unii Europejskiej na rzecz ochrony i pomocy ofiarom handlu ludźmi w celu gromadzenia wszystkich istniejących wskaźników, środków, programów i zasobów w sposób bardziej spójny, skuteczny i przydatny dla stron zaangażowanych w realizację celu polegającego na zwiększeniu ochrony ofiar; zwraca się do Komisji o uruchomienie telefonu zaufania dla ofiar handlu ludźmi;

25. zwraca się do Komisji o zwiększenie środków przeznaczanych na rzecz wyspecjalizowanych organizacji pozarządowych, mediów i ośrodków badawczych w celu zapewnienia ofiarom większego wsparcia, ochrony i pomocy, tak aby ich zeznania składane przed sądami stały się w mniejszym stopniu konieczne; wzywa także Komisję do poświęcenia większej uwagi aspektom widoczności, podnoszeniu świadomości oraz potrzebom ofiar, aby ograniczyć zapotrzebowanie, które napędza proceder handlu ludźmi, oraz nadużycia wobec ofiar tego procederu, a także by dążyć do całkowitego wyeliminowania przypadków wykorzystywania seksualnego i wyzysku w pracy;

Środa, 23 października 2013 r.

26. podkreśla, że według szacunków Banku Światowego co roku na skutek korupcji na wysokim szczeblu dochodzi do kradzieży z budżetów publicznych w krajach rozwijających się, a następnie ukrycia w krajach zamorskich środków w wysokości od 20 do 40 mld USD, co odpowiada od 20 % do 40 % oficjalnej pomocy rozwojowej ⁽¹⁾; biorąc pod uwagę sytuację Unii Europejskiej jako czołowego światowego darczyńcy, wzywa Komisję Europejską do utrwalenia współpracy z innymi darczyńcami i Międzynarodową Organizacją Najwyższych Organów Kontroli, aby rozwinąć zdolności najwyższych organów kontroli w krajach otrzymujących pomoc w celu wprowadzenia w życie międzynarodowych standardów najwyższych organów kontroli i zapewnienia wykorzystania pomocy finansowej UE zgodnie z założonymi celami zamiast jej przeznaczania na inne cele;

Zahamowanie działalności organizacji przestępczych poprzez stosowanie środków zwalczających ich zyski i mienie

27. zwraca się do państw członkowskich o wprowadzenie w oparciu o najbardziej zaawansowane ustawodawstwa krajowe wzorców nieopartego na wyrokach skazujących systemu konfiskaty w przypadkach, w których – na podstawie dostępnych dowodów i zgodnie z decyzją sądu – można stwierdzić, że mienie to pochodzi z działalności przestępczej lub jest wykorzystywane do prowadzenia działalności przestępczej;

28. uważa, że zgodnie z konstytucyjnymi gwarancjami krajowymi i bez uszczerbku dla prawa własności i prawa do obrony można przewidzieć instrumenty dotyczące prewencyjnego zajmowania majątku mające zastosowanie jedynie po wydaniu decyzji przez sąd;

29. zwraca się do Komisji Europejskiej o przedstawienie wniosku ustawodawczego mającego na celu zagwarantowanie skutecznego wspólnego uznawania nakazów zajęcia mienia i konfiskaty powiązanych ze środkami zapobiegawczymi dotyczącymi mienia przyjętymi przez włoskie organy sądowe oraz z postanowieniami wydanymi w ramach postępowania cywilnego w poszczególnych państwach Unii Europejskiej; zwraca się do państw członkowskich o bezzwłoczne ustanowienie środków operacyjnych niezbędnych do wykonania tych postanowień;

30. wzywa państwa członkowskie, aby rozwinęły współpracę administracyjną, policyjną i sądową w celu śledzenia na całym terytorium Unii Europejskiej majątków pochodzących z działalności przestępczej w celu przeprowadzenia zajęcia mienia lub konfiskaty, również poprzez pełne uruchomienie sieci biur ds. odzyskiwania mienia oraz poprzez szybki dostęp do krajowych baz danych, takich jak na przykład bazy urzędów podatkowych, publiczne rejestry pojazdów, księgi katastralne oraz ewidencje bankowe;

31. zwraca się do Komisji o wzmocnienie roli oraz kompetencji biur ds. odzyskiwania mienia poprzez utworzenie warunków umożliwiających ich sprawniejszy i bardziej jednolity dostęp do informacji, w pełnym poszanowaniu ochrony danych oraz podstawowych praw; zachęca państwa członkowskie do wspierania działań mających na celu zwiększenie znaczenia biur ds. odzyskiwania mienia, również poprzez udostępnienie odpowiednich zasobów oraz z uwzględnieniem potencjału tych biur w zakresie odzyskiwania majątków pochodzących z działalności przestępczej; z zadowoleniem przyjmuje pracę wykonaną do tej pory przez platformę biur ds. odzyskiwania mienia i zachęca do jej kontynuowania w perspektywie pełnego zwiększenia znaczenia na szczeblu europejskim istniejących najlepszych praktyk oraz działalności tych biur;

32. uważa, że sprawą podstawowej wagi, w perspektywie skutecznego zwalczania siły systemów zbrodniczych poprzez kierowanie działań na ich mienie, jest konieczność wprowadzenia wszystkich instrumentów przydatnych do identyfikowania majątków przestępczych i mafijnych, na przykład poprzez utworzenie zcentralizowanych rejestrów bankowych kont bieżących;

33. zachęca państwa członkowskie do zachęcania do ponownego wykorzystania zajętego majątku pochodzącego z przestępstwa do celów społecznych, na przykład przekazania tych dochodów ofiarom i społecznościom, które zostały zniszczone przez narkotyki i przestępczość zorganizowaną, oraz do finansowania walki z przestępczością, poczynwszy od szczebla lokalnego i działań transgranicznych prowadzonych przez organy ścigania i sugeruje uruchomienie środków w celu finansowania działań mających na celu zachowanie integralności takiego majątku;

34. zaleca państwom członkowskim, aby wprowadziły normy mające na celu ściganie i zapewnienie odpowiedzialności karnej podmiotów, które fałszywie przypisują innym podmiotom własność lub posiadanie dóbr, pieniędzy lub innych korzyści w celu uniknięcia zajęcia mienia lub konfiskaty, jak również osób trzecich, które fałszywie przyjmują własność lub posiadanie tych dóbr;

35. zaleca wykluczenie na co najmniej pięć lat z udziału w zamówieniu publicznym w całej Unii Europejskiej podmiotu gospodarczego, na którym ciąży prawomocny wyrok za udział w organizacji przestępczej, w procederze prania pieniędzy i finansowania terroryzmu, za czyn polegający na korzystaniu z usług osób, które padły ofiarą handlu ludźmi i zatrudniania nieletnich, za korupcję i inne poważne przestępstwa przeciwko interesom publicznym, gdy umniejszają one możliwości fiskalne państwa bądź szkodzą społecznie, takie jak na przykład uchylanie się od opodatkowania lub inne przestępstwa

⁽¹⁾ Dane Międzynarodowej Izby Handlu, Transparency International, inicjatywy Global Compact, Światowego Forum Ekonomicznego, Clean Business is Good Business, 2009 r.

Środa, 23 października 2013 r.

związane z podatkami, a także za wszelkie inne szczególnie poważne przestępstwa o wymiarze transgranicznym, o których mowa w art. 83 ust. 1 TFUE (tzw. „europ przestępstwa”) – przy pełnym poszanowaniu praw do obrony zgodnie z EKPC, kartą UE i prawodawstwem wtórnym UE dotyczącym praw osób podejrzanych i oskarżonych w sprawach karnych – również jeżeli przyczyna ta zostaje stwierdzona w trakcie postępowania mającego na celu udzielenie zamówienia; zaleca ponadto, aby podmioty gospodarcze zarejestrowane w ramach podatkowych uznanych jako takie przez organizacje międzynarodowe były wykluczane z udziału w zamówieniach publicznych;

36. uważa, że procedury udzielania zamówień publicznych muszą opierać się na zasadzie legalności oraz że w tym zakresie należy dążyć do kryterium udzielania zamówienia opartego na ofercie najkorzystniejszej ekonomicznie, jednocześnie zapewniając pełną przejrzystość procedury wyboru (również dzięki systemom e-zamówień) w celu zapobiegania nadużyciom, korupcji i innym poważnym nieprawidłowościom;

37. zwraca się do państw członkowskich o zapobieganie ryzyku infiltracji przez grupy przestępcze i korupcji w zakresie zamówień publicznych poprzez wprowadzenie stosownych mechanizmów kontroli oraz obiektywnych i przejrzystych procedur;

38. uznaje, że w celu zwalczania przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania pieniędzy należy zintensyfikować współpracę pomiędzy sektorem prywatnym i organami ścigania, a także zachęcać podmioty prywatne do odmawiania brania udziału w jakichkolwiek nielegalnych lub nieuczciwych praktykach, powstrzymywania się od tychże praktyk i informowania o nich organów sądowych i policyjnych, w tym Eurojustu i Europolu, związanych z nielegalną przestępczością lub sprzyjających takiej przestępczości, korupcji, praniu pieniędzy lub innych przestępstwach, szczególnie w sektorze transportu, logistyki, przemysłu chemicznego, usług internetowych, z sektorem bankowym i usług finansowych zarówno w państwach członkowskich, jak i w państwach trzecich; apeluje o bardziej zdecydowane systemy ochrony dla podmiotów prywatnych narażonych na niebezpieczeństwo ze względu na ich współpracę przy ujawnianiu działalności związanej ze zorganizowaną przestępczością, korupcją i praniem pieniędzy; nalega ponadto na państwa członkowskie – przestrzegając zasady solidarności – aby udostępniły odpowiednie zasoby i środki na rzecz Europolu, Eurojustu, Frontexu i mającej powstać Prokuratury Europejskiej, których działania są korzystne dla państw członkowskich i ich obywateli;

39. wzywa Komisję do przedłożenia do końca 2014 r. wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie wspólnych technik śledczych na rzecz zwalczania przestępczości zorganizowanej, zgodnie z art. 87 ust. 2 lit. c) Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej;

40. zachęca Komisję Europejską, państwa członkowskie i przedsiębiorstwa do poprawy identyfikowalności produktów (np. za pomocą informacji o kraju pochodzenia produktów rolno-spożywczych, oznaczenia CIP dla broni palnej lub kodów cyfrowych – także do celów identyfikacji podatkowej – papierosów, wyrobów alkoholowych i leków na receptę) w celu zapobiegania podrabianiu towarów, w celu pozbawienia organizacji przestępczych znaczącego źródła dochodów oraz dla ochrony zdrowia konsumentów; ubolewa, że państwa członkowskie nie wyraziły chęci wprowadzenia kwestii identyfikowalności do znowelizowanego Wspólnotowego Kodeksu Celnego;

41. zwraca się do Komisji i państw członkowskich o zacieśnienie współpracy na morzu jako instrumentu walki z handlem ludźmi oraz z handlem narkotykami i nielegalnym handlem tytoniem oraz innymi produktami nielegalnymi i podrobionymi; uznaje, że niespójne zarządzanie granicami, w tym granicami morskimi, stwarza możliwość wjazdu do UE zorganizowanym grupom przestępczym i jest problemem, który należy nadal brać pod uwagę, oraz wzywa Europol, Frontex i Komisję Europejską do zbadania tendencji związanych z granicami zewnętrznymi UE i ich podatności na zagrożenia;

42. zauważa istniejące powiązania organizacji przestępczych i terrorystycznych zidentyfikowane przez sądy i policję, w niektórych przypadkach w połączeniu z finansowaniem nielegalnej działalności grup terrorystycznych z dochodów pochodzących z nielegalnego handlu międzynarodowego, oraz zwraca się do państw członkowskich o wzmocnienie środków zwalczania tych zjawisk;

43. zachęca do wspólnych szkoleń ekspertów ds. przeciwdziałania przestępczości i terroryzmowi, także w celu stworzenia wspólnych grup zadaniowych działających przynajmniej na poziomie krajowym, jak również do tworzenia i wykorzystywania wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych na poziomie europejskim;

44. podkreśla znaczące rezultaty osiągnięte do tej pory w wyniku ustanowienia wspólnych zespołów dochodzeniowych i uznaje ich podstawowe znaczenie w rozpowszechnianiu kultury współpracy przy zwalczaniu przestępczości transgranicznej; wzywa państwa członkowskie do stosownego przyjęcia decyzji ramowej 2002/465/WSiSW oraz do zachęcania właściwych organów na ich terenie, w szczególności organów sądowych, do rozwijania tego instrumentu; uznaje znaczną wartość dodaną, którą wnoszą wspólne zespoły dochodzeniowo-śledcze, i podkreśla konieczność dalszego finansowania tego przydatnego narzędzia dochodzeniowego;

Środa, 23 października 2013 r.

45. z niepokojem zauważa, że przestępczość zorganizowana ma obecnie możliwość dostępu do ogromnej liczby potencjalnych ofiar poprzez niezgodne z prawem wykorzystanie internetu, w szczególności poprzez sieci społecznościowe, wysyłanie niechcianych wiadomości e-mail („spamming”), ułatwianie kradzieży własności intelektualnej, strony internetowe typu phishing i aukcje online; w związku z tym zachęca do przyjęcia kompleksowych strategii krajowych, w tym dotyczących kształcenia, kampanii mających na celu podnoszenie poziomu świadomości społecznej i najlepszych praktyk w przedsiębiorstwach, w celu podniesienia poziomu świadomości zagrożeń i skutków internetowej działalności przestępczej;

46. zwraca uwagę na zaangażowanie przestępczości zorganizowanej w tworzenie nielegalnych stref unieszkodliwiania odpadów oraz zarządzanie nimi oraz w nielegalny handel odpadami na terenie niektórych państw trzecich, w szczególności w Afryce i Azji; zachęca państwa członkowskie do surowego karania działalności przestępczej mającej na celu nielegalne zarządzanie odpadami, w tym odpadami toksycznymi, jak również ewentualne zaangażowanie skorumpowanych urzędników publicznych;

47. podkreśla, że niezależne dziennikarstwo śledcze pełni istotną rolę w ujawnianiu nadużyć finansowych, korupcji i systemów działania przestępczości zorganizowanej, jak w kwietniu 2013 r. pokazał „wielki przeciek” („Offshore leaks”), w ramach którego ujawniono informacje o 130 000 rachunków zagranicznych po długoletnim śledztwie prowadzonym przez Międzynarodowe Konsorcjum Dziennikarzy Śledczych wraz z 36 międzynarodowymi dziennikami; jest zdania, że doniesienia dziennikarzy śledczych stanowią cenne źródło informacji, które powinny brać pod uwagę OLAF i organy ścigania lub inne właściwe organy w państwach członkowskich;

48. wnosi o przeznaczenie funduszy na szczeblu europejskim mających na celu opracowanie projektów i środków ukierunkowanych na zapobieganie zakorzenieniu się mafii w Unii Europejskiej;

Zacieśnienie współpracy wymiarów sprawiedliwości i policyjnej na szczeblu europejskim i międzynarodowym

49. zwraca się do państw członkowskich o utworzenie na szczeblu krajowym struktur zajmujących się działalnością dochodzeniową oraz zwalczaniem organizacji przestępczych i mafijnych, z możliwością opracowania, przy koordynacji ze strony Europolu oraz wsparciu Komisji Europejskiej, „antymafijnej sieci operacyjnej” charakteryzującej się niewielkimi rozmiarami i nieoficjalną naturą, w celu wymiany informacji na temat powiązań strukturalnych mafii istniejących w tych krajach, o działaniach przestępczych i finansowych, o lokalizacji majątków oraz o próbach infiltracji do przetargów na zamówienia publiczne;

50. podkreśla znaczenie zacieśnienia współpracy poprzez prowadzenie skutecznej i systematycznej komunikacji oraz sprzyjanie wymianie informacji między organami sądowymi i organami ścigania państw członkowskich, Europolem, Eurojustem, OLAF-em i ENISA, a także z odpowiadającymi im organami państw nienależących do UE, a w szczególności krajów sąsiadujących z UE, na podstawie właściwej ochrony danych i standardów ochrony praw procesowych, w celu usprawnienia systemów zbierania dowodów oraz zapewnienia skutecznego przetwarzania i skutecznej wymiany danych i informacji potrzebnych do wykrywania przestępstw, w tym przestępstw przeciwko interesom finansowym UE, które to informacje byłyby skutecznie przetwarzane i wymieniane przy zwiększonej precyzji i szybkości wymiany oraz przy pełnym poszanowaniu zasady pomocniczości i zasady proporcjonalności, jak również praw podstawowych Unii Europejskiej; przypomina, że gromadzenie, przechowywanie i przetwarzanie danych osobowych w toku zwalczania przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania pieniędzy musi być w każdym przypadku zgodne z zasadami ochrony danych określonymi w EKPC, Karcie UE i ustawodawstwie wtórnym UE; podkreśla ponadto konieczność zapewnienia większej kontroli demokratycznej i w zakresie praw podstawowych nad działalnością Europolu i Eurojustu podczas nadchodzącego przeglądu tych organizacji;

51. zauważa, że brak synergii między organami ścigania a organami ustawodawczymi, opóźnienia reakcji organów sądowych i braki w ustawodawstwie często umożliwiają przestępcom wykorzystywanie luk prawnych i czerpane korzyści z zapotrzebowania na nielegalne towary;

52. uważa, że gwarancja swobodnego przepływu w obrębie strefy Schengen jest ściśle związana ze skutecznością walki z przestępczością zorganizowaną i transgraniczną; w kontekście tym z zadowoleniem przyjmuje niedawne wdrożenie systemu informacyjnego Schengen II, który pozwoli na szybszą i efektywniejszą wymianę informacji pomiędzy właściwymi organami państw członkowskich;

53. zwraca się do Komisji Europejskiej o zaangażowanie mające na celu wsparcie synergii istniejącej między europejską siecią sądową a Eurojustem w celu osiągnięcia międzyeuropejskiej współpracy sądowej na najwyższym poziomie;

54. podkreśla, że Unia Europejska powinna ułatwiać stosowanie dobrych praktyk w zakresie zwalczania przestępczości zorganizowanej i terroryzmu oraz określania ich podstawowych przyczyn zarówno w Unii Europejskiej, jak i w państwach trzecich, w szczególności w tych, w których problemy te często mają swoje źródło;

Środa, 23 października 2013 r.

55. wzywa Komisję Europejską do rozważenia umieszczenia w układach stowarzyszeniowych i w umowach handlowych z państwami trzecimi specjalnych klauzul dotyczących współpracy w odniesieniu do walki z organizacjami przestępczymi, korupcją i z praniem pieniędzy; stwierdza brak współpracy międzynarodowej, w szczególności z państwami trzecimi, a zwłaszcza państwami sąsiadującymi pochodzenia lub tranzytu; uznaje potrzebę podjęcia zdecydowanych działań dyplomatycznych w celu wezwania wspomnianych państw do zawarcia porozumień o współpracy lub do wypełnienia postanowień podpisanych przez nie porozumień;

56. wzywa państwa członkowskie i Komisję do nadania większego znaczenia roli sędziów, prokuratorów i oficerów łącznikowych oraz do zachęcania do szkoleń w zakresie wymiaru sprawiedliwości i prowadzenia dochodzeń finansowych, tak aby zainteresowane podmioty miały możliwość zwalczania wszelkich form przestępczości zorganizowanej (również cyberprzestępczości), korupcji i prania pieniędzy, w szczególności przy wykorzystaniu CEPOL-u, Europejskiej Sieci Szkolenia Kadr Wymiaru Sprawiedliwości oraz pełnego wykorzystania instrumentów finansowych, takich jak instrument na rzecz wspierania współpracy policyjnej w ramach Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego lub program Herkules III; zachęca do nauki języków obcych w ramach szkolenia pracowników wymiaru sprawiedliwości i funkcjonariuszy policji w celu ułatwienia współpracy międzynarodowej i wzywa do wspierania europejskiego programu wymiany najlepszych praktyk i programu szkoleń dla sędziów, prokuratorów i funkcjonariuszy policji;

57. wzywa UE i państwa członkowskie do opracowania instrumentów prawnych i odpowiednich strategii ułatwiających i zwiększających wymianę informacji między ich organami ścigania i organami dochodzeniowymi, w sposób w pełni angażujący Europol i zwiększający jego rolę, oraz zapewniających wykonanie przez te organy niezbędnych analiz, aby wskazać rodzące się tendencje w zakresie przestępczości zorganizowanej i w miarę możliwości i zwalczać je przy jednoczesnym poszanowaniu praw podstawowych, szczególnie prawa do życia prywatnego oraz prawa do ochrony danych osobowych;

58. jest zdania, że globalizacja przestępczości zorganizowanej wymaga bliższej współpracy państw członkowskich, na szczeblu europejskim i międzynarodowym; zachęca do intensywniejszego współdziałania Unii Europejskiej z ONZ, OECD i Radą Europy w dziedzinie walki z przestępczością zorganizowaną, korupcją i praniem pieniędzy; popiera starania podejmowane przez FATF w celu promowania strategii politycznych dotyczących zwalczania procederu prania pieniędzy; wzywa Komisję, aby udzieliła skutecznego wsparcia państwom członkowskim w ich wysiłkach na rzecz walki z przestępczością zorganizowaną oraz zaleca, aby Unia Europejska przystąpiła do GRECO jako pełnoprawny członek; zachęca również UE do tego, by nie tylko dążyła do współpracy z naszymi najbardziej tradycyjnymi sojusznikami i partnerami, lecz również aby podjęła próbę utworzenia rzeczywiście międzynarodowego i ogólnosiwiatowego mechanizmu reagowania na pranie pieniędzy, korupcję i finansowanie terroryzmu oraz opracowania rozwiązania tych problemów;

59. zwraca się do Komisji, w szczególności do wysokiej przedstawiciel Unii Europejskiej do spraw zagranicznych i polityki bezpieczeństwa, o przyjęcie inicjatyw niezbędnych w celu zobowiązania się Unii do utworzenia wspólnego podejścia wobec państw trzecich w zakresie powiązań między przestępczością zorganizowaną a terroryzmem; zwraca się do państw członkowskich, aby te chroniły swoje granice i wymieniały się wszystkimi niezbędnymi informacjami w celu rozbicia obecnych lub potencjalnych powiązań między zorganizowanymi grupami przestępczymi a grupami terrorystycznymi;

60. zdecydowanie zaleca niezwłoczne ustanowienie europejskiego planu działania na rzecz zwalczania cyberprzestępczości, w celu nawiązania szerszej współpracy wewnątrz europejskiej i międzynarodowej, także przy wsparciu Europejskiego Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością (EC3), oraz aby zapewnić obywatelom (szczególnie tym najbardziej narażonym, przede wszystkim dzieciom narażonym na wykorzystanie), przedsiębiorstwom i władzom publicznym wysoki poziom bezpieczeństwa, jednocześnie w pełni gwarantując wolności informacji i prawo do ochrony danych osobowych;

61. popiera apel, który zgłosili przywódcy europejscy na ostatnim szczycie G8, o zwiększenie skuteczności walki z uchylaniem się od opodatkowania i rajami podatkowymi, w celu odzyskania podatków od podmiotów unikających opodatkowania i uchylających się od opodatkowania;

62. zaleca wspólne działania mające na celu zapobieganie i zwalczanie nielegalnych działań w zakresie środowiska powiązanych z przestępczością zorganizowaną i o charakterze mafijnym lub od nich pochodzących, również poprzez wsparcie instytucji europejskich, takich jak Europol i Eurojust, oraz międzynarodowych, takich jak Interpol czy Międzyregionalny Instytut Narodów Zjednoczonych ds. Badań nad Przestępczością i Wymiarem Sprawiedliwości (UNICRI), jak również poprzez dzielenie się metodyką pracy oraz informacjami znajdującymi się w posiadaniu państw członkowskich, które najbardziej zaangażowały się w walkę z przedmiotową formą przestępczości, w celu utworzenia wspólnego planu działania;

63. zauważa, że przestępczości transgranicznej można przeciwdziałać jedynie w drodze transgranicznej współpracy sądowej i policyjnej między państwami członkowskimi oraz że nawet jeśli UE potrzebuje więcej instrumentów prawnych, aby zwalczać przestępczość zorganizowaną, istnieje już zestaw narzędzi, z których państwa członkowskie mogą korzystać; podkreśla, że największą przeszkodą w rzeczywistej walce z przestępczością zorganizowaną jest brak woli politycznej w państwach członkowskich; dlatego też wzywa państwa członkowskie do korzystania z instrumentów dostarczanych przez UE i jej agencje;

Środa, 23 października 2013 r.

64. proponuje upamiętnienie wszystkich niewinnych ofiar przestępczości zorganizowanej, zwłaszcza o charakterze mafijnym, i oddanie specjalnego hołdu tym, którzy zginęli walcząc z zorganizowanymi grupami przestępczymi, poprzez ustanowienie „Europejskiego Dnia Pamięci i Zaangażowania Upamiętniającego Niewinne Ofiary Przestępczości Zorganizowanej, który byłby obchodzony co roku począwszy od 2014 r., w dniu przyjęcia niniejszej rezolucji przez Parlament;

Skuteczna i odporna na korupcję administracja publiczna

65. uważa, że źle zorganizowana biurokracja i złożone procedury szkodzą skuteczności działań administracyjnych i dobrobytowi petentów, a także mogą zaburzać przejrzystość procesów podejmowania decyzji, zawodzić uzasadnione oczekiwania obywateli i przedsiębiorstw, a w związku z tym stanowić podatny grunt dla korupcji;

66. jest zdania, że dziennikarze śledczy, a także organizacje pozarządowe i środowiska akademickie odgrywają kluczową rolę w określaniu przypadków korupcji, nadużyć finansowych i przestępczości zorganizowanej oraz że ich bezpieczeństwo może być w związku z tym bardziej zagrożone; przypomina, że w przeciągu pięciu lat w 27 państwach członkowskich opublikowano 233 raporty śledcze z oszustw związanych z niewłaściwym wykorzystaniem funduszy unijnych⁽¹⁾ i uważa, że dziennikarstwo śledcze powinno korzystać z odpowiednich środków; popiera w szczególności działania Komisji, których celem jest uznanie roli dziennikarstwa śledczego w odkrywaniu i zgłaszaniu faktów związanych z poważnymi przestępstwami;

67. podkreśla, że osoby zajmujące wysokie stanowiska powinny podlegać odpowiednim kontrolom, między innymi przez ze strony organów podatkowych; zaleca w szczególności, aby osoby sprawujące urzędy publiczne składały oświadczenia dotyczące ich działalności, dochodów, odpowiedzialności i interesów;

68. wzywa Radę i państwa członkowskie do ratyfikowania i pełnego wdrożenia Konwencji Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) o zwalczaniu przekupstwa zagranicznych funkcjonariuszy publicznych w międzynarodowych transakcjach handlowych; podkreśla negatywne skutki przekupstwa zagranicznych funkcjonariuszy publicznych dla praw podstawowych Unii Europejskiej, środowiska i polityki na rzecz rozwoju;

69. podkreśla, że walka z korupcją stanowi integralną część budowania potencjału organów administracji podatkowej; wzywa do pełnego wdrożenia konwencji NZ przeciwko korupcji (2003 r.);

70. zaleca wzmocnienie mechanizmów przejrzystości i uczciwości oraz zintensyfikowanie procesów mających na celu zlikwidowanie biurokracji w administracji rządowej i w innych organach publicznych, rozumiejąc przez to pełen dostęp do informacji na temat wszystkich aspektów organizacji i działalności administracyjnej, pełnienia funkcji instytucjonalnych oraz wykorzystania zasobów publicznych, również poprzez zagwarantowanie obywatelom prawa dostępu do dokumentów (począwszy od szczególnie delikatnej dziedziny procedur zamówień publicznych); zachęca do promowania kultury praworządności i uczciwości w sektorze publicznym oraz w sektorze prywatnym, w tym poprzez skuteczny program ochrony osób zgłaszających nieprawidłowości;

71. w celu skuteczniejszego demaskowania procederów korupcji w administracji publicznej zachęca do wykorzystywania dostępnych środków na prowadzenie tajnych operacji, przy poszanowaniu zasady praworządności i bez uszczerbku dla mechanizmów kontroli demokratycznej i stosowania prawa krajowego;

72. wzywa do wprowadzenia jasnych i proporcjonalnych zasad i odnośnych mechanizmów egzekwowania i kontroli, które zostałyby określone w kodeksie postępowania w celu uniknięcia tzw. syndromu drzwi obrotowych czy „pantouflage”, na mocy których urzędnicy państwowi zajmujący określone stanowiska o charakterze kierowniczym lub finansowym nie mogliby podejmować działalności w sektorze prywatnym przez określony czas od chwili zaprzestania pełnienia ich funkcji, jeżeli istniałoby ryzyko wystąpienia konfliktu interesów z ich poprzednio pełnioną funkcją publiczną; uważa także, że wszędzie tam, gdzie istnieje ryzyko wystąpienia konfliktu interesów, podobne ograniczenia powinny mieć zastosowanie do pracowników przechodzących z sektora prywatnego do sektora publicznego; apeluje o harmonizację przepisów w zakresie konfliktu interesów oraz monitorowanie systemów w UE na potrzeby różnych organów nadzorczych;

73. wzywa państwa członkowskie do stworzenia kompleksowego systemu ochrony osób zgłaszających przypadki korupcji, jak również zwiększenia możliwości anonimowego zgłaszania przypadków korupcji; proponuje wdrożenie poufnych kanałów powiadamiania o przypadkach korupcji; zachęca do zapewnienia społeczeństwu większych możliwości zakwestionowania wyników przetargów na zamówienia publiczne;

⁽¹⁾ Parlament Europejski, „Study on the deterrence of fraud with EU funds through investigative journalism in EU-27”, październik 2012 r.

Środa, 23 października 2013 r.

74. zauważa, że bardzo potrzebne inwestycje w rozwiązania oparte na alternatywnych źródłach energii są związane z dużymi dotacjami i wydatkami podatkowymi państw członkowskich i Unii Europejskiej; wzywa krajowe i unijne organy do zagwarantowania, by z takich dotacji nie korzystały organizacje przestępcze;

Bardziej odpowiedzialna polityka

75. przypomina partiom politycznym o ich odpowiedzialności związanej z proponowaniem kandydatów oraz, w szczególności, z tworzeniem list wyborczych na wszystkich szczeblach; kładzie nacisk na fakt, że mają oni obowiązek nadzorowania jakości kandydatów, również poprzez zredagowanie rygorystycznego kodeksu etycznego, którego kandydaci będą musieli przestrzegać i który oprócz zasad postępowania będzie również obejmował jasne i przejrzyste zasady dotyczące darowizn na rzecz partii politycznych;

76. opowiada się za zasadą utraty biernego prawa wyborczego do Parlamentu Europejskiego i prawa pełnienia służby w instytucjach i innych organach UE – przy zachowaniu zasady proporcjonalności – przez osoby skazane prawomocnym wyrokiem za przestępstwa związane z przestępczością zorganizowaną, pranie pieniędzy, korupcję i inne poważne przestępstwa, w tym przestępstwa o charakterze gospodarczym i finansowym; wzywa do ustanowienia podobnych ograniczeń, przy zachowaniu zasady pomocniczości i proporcjonalności, w odniesieniu do wszystkich funkcji wybieralnych, począwszy od funkcji posła do parlamentu narodowego;

77. wzywa państwa członkowskie do zapewnienia w ramach ich systemu sankcji niedopuszczalności umieszczania na listach wyborczych (tj. niemożności kandydowania) kandydatów, którzy otrzymali pełnomocny wyrok skazujący za udział w organizacji przestępczej, pranie pieniędzy, korupcję, w tym przestępstwa o charakterze gospodarczym lub finansowym; uważa, że taka sankcja musi być nakładana na okres przynajmniej 5 lat i musi obejmować, przez taki sam okres czasu, niemożność pełnienia funkcji rządowych na wszystkich szczeblach;

78. zaleca państwom członkowskim, aby wprowadziły możliwość odwołania ze stanowisk politycznych oraz z pełnienia funkcji kierowniczych i administracyjnych w wyniku pełnomocnego wyroku skazującego za udział w organizacji przestępczej, korupcję lub pranie pieniędzy;

79. opowiada się za zwiększeniem przejrzystości budżetów partii, między innymi poprzez zwiększenie wymogów w zakresie sprawozdawczości w zakresie dochodów i wydatków; zwraca się, aby – w celu uniknięcia nadużyć i marnotrawienia środków – publiczne finansowanie oraz finansowanie ze środków prywatnych podlegały większej kontroli, co pozwoli zapewnić odpowiedzialność partii politycznych i ich darczyńców; nalega, by w sposób bardziej rygorystyczny, wszechstronny i terminowy kontroli towarzyszyły sankcje odstrasżające w przypadku naruszania przepisów dotyczących finansowania partii politycznych i kampanii wyborczych;

80. wzywa państwa członkowskie do nakładania sankcji za kupowanie głosów, w szczególności poprzez założenie, że korzyść udzielona w zamian za obietnicę oddania głosu może polegać nie tylko na wręczeniu pieniędzy, ale również na innych korzyściach, w tym korzyściach niematerialnych i korzyściach dla osób trzecich niezaangażowanych bezpośrednio w nielegalne porozumienie; zaleca zakazanie takiej praktyki jako nielegalnej i godzącej w zasadę demokracji, bez względu na mające miejsce próby zastraszenia.

81. jest zdania, że rejestr lobbystów jest przydatnym narzędziem zapewniającym przejrzystość; wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia tego narzędzia, jeżeli jeszcze tego nie zrobili; ponadto zachęca rządy, parlamenty, wybrane organy i instytucje administracji publicznej, aby uczyniły wpis w rejestrze lobbystów warunkiem spotkania z przedsiębiorstwem, grupą interesu lub organizacją lobbystyczną;

Bardziej wiarygodne sądownictwo karne

82. zaleca, aby państwa członkowskie ustanowiły efektywne, wydajne, odpowiedzialne i zrównoważone systemy sądownictwa karnego, mogące zapewnić prawa do obrony zgodnie z Europejską kartą praw podstawowych; zaleca również stworzenie na szczeblu europejskim jednolitego mechanizmu monitorowania skuteczności systemów sądownictwa karnego w zwalczaniu korupcji, w drodze przeprowadzania regularnych ocen w oparciu o jasne, przejrzyste i obiektywne kryteria i standardy oraz publikowania zaleceń;

83. uważa, że środki służące zbliżeniu przepisów w dziedzinie korupcji muszą uwzględniać problem różnic w przepisach o przedawnieniu obowiązujących w państwach członkowskich w celu uwzględnienia zarówno potrzeby obrony, jak i potrzeby pewności wykonania kary; zaleca, aby tego rodzaju przepisy dotyczące przedawnienia były określone zależnie od etapów postępowania i instancji, czyli żeby przestępstwo ulegało przedawnieniu jedynie w przypadku, gdy niemożliwe jest zakończenie danego etapu lub zamknięcie sprawy w danej instancji w określonych ramach czasowych; uważa także, że zgodnie z zasadą proporcjonalności i praworządności, przedawnienie przestępstwa korupcyjnego nie powinno być możliwe w przypadku, gdy toczy się odnośne postępowanie karne;

Środa, 23 października 2013 r.

84. uważa, że zwalczanie przestępczości zorganizowanej musi opierać się jednocześnie na skutecznych i odstrasżających mechanizmach konfiskowania mienia pochodzącego z przestępstwa, działaniach mających na celu doprowadzenie przed oblicze wymiaru sprawiedliwości poszukiwanych osób, które z własnej woli ukrywają się przed policją (tzw. osoby ukrywające się przed wymiarem sprawiedliwości) i na uniemożliwieniu przebywającym w więzieniach szefom grup przestępczych – bez uszczerbku dla praw podstawowych więźniów – kontynuowania kierowania ich organizacjami poprzez przekazywanie rozkazów ich członkom, mimo odbywania kary pozbawienia wolności;

85. zachęca państwa członkowskie, by wspólnie ustanowiły kary pozbawienia wolności oraz wysokie grzywny za wszystkie rodzaje ciężkich przestępstw powodujących szkody dla zdrowia i bezpieczeństwa obywateli; podkreśla jednak znaczenie zapobiegania przestępczości zorganizowanej; zachęca w związku z tym państwa członkowskie do ustanawiania kar alternatywnych wobec kary pozbawienia wolności, takich jak grzywny i praca społecznie użyteczna w przypadkach, gdy jest to dozwolone i przy uwzględnieniu wszystkich okoliczności, w szczególności mało poważnego charakteru przestępstwa lub jedynie marginalnej w nim roli oskarżonego, aby dać szansę młodym przestępcom na ułożenie sobie życia poza światem przestępczym;

86. wzywa państwa członkowskie do określenia i wprowadzenia odstrasżających sankcji, proporcjonalnych do kwot będących przedmiotem prania pieniędzy;

87. zaleca przyjęcie instrumentu prawnego, który umożliwiłby identyfikację tych międzynarodowych organizacji przestępczych, które w poważny sposób zagrażają bezpieczeństwu Unii Europejskiej, w celu promowania stosowania wobec takich organizacji oraz ich współników, popleczników i sponsorów środków administracyjnych mających na celu zablokowanie ich majątków, mienia i interesów w Unii;

Przedsiębiorczość w lepszej kondycji

88. przypomina o nadrzędnej roli, jaką pełnią podmioty sektora prywatnego i przedsiębiorstwa w odmawianiu i powstrzymaniu się od udziału w nielegalnych lub nieuczciwych praktykach sprzyjających przestępczości zorganizowanej, korupcji i praniu pieniędzy lub innym poważnym przestępstwom, oraz w ujawnianiu takich praktyk; wzywa powyższe podmioty i przedsiębiorstwa do pełnej współpracy oraz do zgłaszania organom ścigania wszelkich znanych im przypadków działalności przestępczej; wzywa organy ścigania do ochrony przed zagrożeniami osób działających zgodnie z prawem i zgłaszających przypadki nielegalnej działalności;

89. zdecydowanie wzywa przedsiębiorstwa do stosowania samoregulacji i zapewnienia przejrzystości poprzez kodeksy postępowania, a także do wprowadzenia procedur kontrolnych, między innymi wewnętrznej i zewnętrznej kontroli ksiąg rachunkowych i ustanowienia publicznego rejestru lobbystów działających przy różnych instytucjach, w celu zapobieżenia w szczególności procederowi korupcji, zmywy i konfliktów interesu między sektorem publicznym i prywatnym oraz zapobiegania niełojalnej konkurencji;

90. wzywa Komisję, aby rozważyła utworzenie unijnej, publicznie dostępnej listy przedsiębiorstw, które zostały skazane za praktyki korupcyjne lub których pracownikom postawiono zarzuty dotyczące praktyk korupcyjnych w państwach członkowskich lub w państwach trzecich; jest zdania, że przedsiębiorstwa wymienione na takiej liście należy wykluczyć z udziału w zamówieniach publicznych w całej Unii Europejskiej, jeżeli dany przedsiębiorca został skazany prawomocnym wyrokiem; podkreśla, że umieszczanie na „czarnej liście” skutecznie zniechęca przedsiębiorstwa do działań korupcyjnych oraz stanowi dobrą zachętę do tego, by przedsiębiorstwa poprawiały i wzmacniały swoje wewnętrzne procedury na rzecz integralności;

91. wzywa państwa członkowskie do zwiększenia roli izb handlowych w prewencji, informowaniu i zwalczaniu najczęstszych rodzajów przestępczości zorganizowanej, korupcji i ryzyka prania pieniędzy w środowisku przedsiębiorstw oraz do pełnego wdrożenia planu działania na rzecz nasilenia walki z oszustwami podatkowymi i unikaniem opodatkowania; zachęca do harmonizacji opodatkowania przedsiębiorstw jako środka do walki z takimi zjawiskami, jak również z praniem pieniędzy, i oczekuje w tym względzie jednolitej dyscypliny podatkowej we wszystkich państwach członkowskich; zaleca państwom członkowskim zrównoważenie poziomu dobrobytu poprzez stworzenie sprawiedliwego systemu podatkowego, ponieważ wysoki stopień nierówności i ubóstwo są wykorzystywane przez organizacje przestępcze oraz wspierają przestępczość zorganizowaną;

92. wzywa państwa członkowskie do wprowadzenia wymogu składania sprawozdań na temat zysku i podatków w poszczególnych krajach przez wszystkie przedsiębiorstwa wielonarodowe, aby w ten sposób położyć kres agresywnemu planowaniu podatkowemu;

Środa, 23 października 2013 r.

Bardziej przejrzysty system banków i zawodów

93. podkreśla znaczenie wspólnych zasad na szczeblu Unii Europejskiej w celu zapewnienia skutecznych i rozliczalnych instrumentów ochrony interesów finansowych Unii; w związku z tym z zadowoleniem przyjmuje unię bankową strefy euro z lepszym nadzorem nad każdym z 6 000 banków w strefie euro;

94. zwraca się o coraz większe zacieśnienie współpracy z systemem banków i grupami zawodowymi, również z sektora finansowego i księgowego, oraz i o większą przejrzystość w tej dziedzinie we wszystkich państwach członkowskich i w relacjach z państwami trzecimi, w szczególności w celu określenia narzędzi informatycznych oraz środków ustawodawczych, administracyjnych i księgowych, które umożliwią śledzenie przepływów finansowych oraz wykrywanie procedurów przestępczych, a także w celu określenia sposobu zgłaszania ewentualnych przestępstw;

95. wzywa firmy audytorskie i doradców prawnych, by powiadamiali krajowe organy podatkowe o wszelkich oznakach agresywnego planowania podatkowego w przedsiębiorstwie, w którym prowadzona jest kontrola lub któremu udziela się porady;

96. wzywa Komisję i pozostałe organy nadzorcze – posiadające niezbędny dostęp do kanałów współpracy krajowej i międzynarodowej – do ustanowienia obowiązków w zakresie należytej staranności wobec klienta (ang. „customer due diligence”) oraz odnośnych profili ryzyka przez banki, zakłady ubezpieczeniowe i instytucje kredytowe w celu dopilnowania, by podmioty o charakterze korporacyjnym lub podmioty prawne w państwach członkowskich otrzymywały dokładne i aktualne informacje o beneficjentach rzeczywistych spółek, funduszy powierniczych, fundacji i innych struktur prawnych tego rodzaju, w tym z rajów podatkowych, przy wykorzystaniu narzędzi wywiadowczych dla podniesienia dokładności przy określaniu beneficjentów podejrzanych transakcji, oraz by rejestry przedsiębiorstw były regularnie aktualizowane i monitorowane pod względem jakości; uważa, że przejrzystość takich informacji – również dzięki publikacji rejestrów dotyczących beneficjentów rzeczywistych i współpracy transgranicznej dla każdego kraju – może przyczynić się do zwalczania zjawisk takich jak pranie pieniędzy, finansowanie terroryzmu, uchylanie się od opodatkowania i unikanie opodatkowania;

97. wzywa Komisję do opracowania rygorystycznych kryteriów dotyczących substancji przedsiębiorstwa, aby położyć kres tworzeniu spółek nieprowadzących żadnej działalności lub spółek-skrzynek pocztowych, które pomagają w legalnych i nielegalnych praktykach unikania opodatkowania i uchylania się od opodatkowania;

98. zaleca dokładną ocenę zagrożeń związanych z nowymi produktami bankowymi i finansowymi w przypadku, gdy umożliwiają one anonimowość lub korzystanie z nich na odległość; wzywa ponadto do opracowania wspólnej definicji i jasnych kryteriów identyfikacji rajów podatkowych, zgodnie z wnioskiem zawartym w rezolucji Parlamentu w sprawie walki z oszustwami podatkowymi, uchylaniem się od opodatkowania i rajami podatkowymi z dnia 21 maja 2013 r., mając na uwadze, że raje podatkowe są często wykorzystywane przez organizacje przestępcze za pośrednictwem spółek lub banków, których beneficjentów trudno jest ustalić;

99. wzywa do uzgodnienia wspólnych definicji oraz do harmonizacji przepisów dotyczących produktów w zakresie pieniądza elektronicznego (w tym kart przedpłaconych, wirtualnych walut) i pieniądza mobilnego w związku z ich potencjalnym wykorzystaniem do celów związanych z praniem pieniędzy i finansowaniem działalności terrorystycznej;

100. uważa, że raje podatkowe i hermetyczna tajemnica bankowa mogą skrywać nielegalne dochody pochodzące z korupcji, prania pieniędzy i przestępczości zorganizowanej oraz innych poważnych przestępstw; z tego względu zaleca ich zniesienie; w związku z tym apeluje do UE i państw członkowskich o pilne i ostateczne rozwiązanie tej kwestii zarówno na płaszczyźnie wewnętrznej, jak i zewnętrznej poprzez poruszenie jej z państwami i terytoriami trzecimi, szczególnie z tymi w Europie, lub z tymi, z którymi z państw członkowskich prowadzone są bardzo liczne i podejrzane transakcje finansowe, a także o podjęcie odpowiednich środków w celu zapewnienia, że walka z przestępczością zorganizowaną, korupcją i praniem pieniędzy jest skuteczna i przynosi pożądane wyniki;

Zapewnienie, że przestępstwo nie popłaca

101. wzywa wszystkie zainteresowane strony, publiczne i prywatne, do podjęcia zdecydowanej walki wymierzonej przeciwko praniu pieniędzy; wzywa do zapewnienia pełnego wywiązania się z obowiązków w zakresie zapobiegania praniu pieniędzy przez przedstawicieli zawodów, poprzez wspieranie mechanizmów zgłaszania podejrzanych transakcji oraz kodeksów postępowania z udziałem zrzeszeń zawodowych i stowarzyszeń branżowych;

102. wzywa państwa trzecie, zwłaszcza państwa będące członkami Rady Europy lub których terytorium znajduje się na kontynencie europejskim, aby przyjęły skuteczne systemy przeciwdziałania praniu pieniędzy;

Środa, 23 października 2013 r.

103. przypomina kluczową rolę jednostek analityki finansowej w zapewnianiu skutecznego zwalczania prania pieniędzy i z zadowoleniem przyjmuje ich ścisłą współpracę z Europolem; wnosi o większą harmonizację ich uprawnień i dalszą integrację techniczną z Europolem;

104. uważa, że z uwagi na to, iż zasadnicza rola współpracy międzynarodowej między jednostkami analityki finansowej polega na zapobieganiu praniu pieniędzy oraz zwalczaniu terroryzmu międzynarodowego, zachodzi konieczność, aby nowa regulacja uwzględniła również aktualizację przepisów w sprawie roli i organizacji jednostek analityki finansowej, jak również warunków współpracy międzynarodowej między nimi, również w odniesieniu do przypadków naruszenia „standardów Egmonta” polegającego na odmówieniu współpracy na szczeblu międzynarodowym lub niewystarczającej współpracy na tym szczeblu;

105. zaleca wprowadzenie zakazu stosowania anonimowych środków płatności do opłacania zakładów w grach hazardowych online i ogólnie zakazu anonimowości w grach hazardowych online, poprzez umożliwienie identyfikacji serwerów obsługujących te gry oraz opracowanie systemów komputerowych pozwalających na dokładne śledzenie wszelkich transferów pieniężnych dokonywanych za pośrednictwem gier online i offline;

106. podkreśla, że należy zintensyfikować współpracę i wymianę informacji między państwami członkowskimi, ich organami regulacyjnymi, Europolem i Eurojustem w celu zwalczania działalności przestępczej związanej z transgraniczną działalnością hazardową online;

107. wzywa Komisję do zaproponowania odpowiednich ram prawnych dotyczących zwalczania procederu prania pieniędzy związanego z rozgrywkami i zakładami, zwłaszcza sportowymi oraz dotyczącymi walk zwierząt, służących ustanowieniu nowych przestępstw, takich jak np. manipulowanie zakładami sportowymi, i określeniu odpowiednich poziomów kar i mechanizmów kontroli z udziałem federacji sportowych, stowarzyszeń oraz operatorów online i offline, a także – w stosownym przypadku – władz krajowych;

108. apeluje o ściślejszą współpracę na szczeblu europejskim, koordynowaną przez Komisję, w celu wykrycia operatorów gier hazardowych online zamieszanych w „ustawianie” wyników zawodów sportowych i inne nielegalne działania i zakazania im działalności;

109. nalega na organizacje sportowe, by ustanowiły kodeks postępowania dla wszystkich swoich pracowników, zawierający wyraźny zakaz manipulowania wynikami meczów do celów zakładów sportowych lub innych celów, zakaz obstawiania wyników meczów ze swoim udziałem oraz zobowiązanie do zgłaszania informacji o ustawianiu wyników meczów, w połączeniu z odpowiednim mechanizmem ochrony informatorów;

110. zaleca przyznanie funkcji nadzorczej na szczeblu europejskim w dziedzinie prania pieniędzy Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Bankowego, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Giełd i Papierów Wartościowych, Europejskiemu Urzędowi Nadzoru Ubezpieczeń i Pracowniczych Programów Emerytalnych w ramach odpowiednich kompetencji tych organów, a także jednolitemu mechanizmowi nadzorcemu we współpracy z Europolem i pozostałymi właściwymi organami europejskimi, m.in. w ramach urzeczywistniania europejskiej unii bankowej przyczyniającej się do skutecznego zwalczania procederu korupcji i prania pieniędzy; nalega na wzmocnienie w międzyczasie zdolności nadzorczych, zwiększenie wiedzy fachowej i determinacji na szczeblu krajowym, a także na pobudzanie i ułatwanie wzmocnionej współpracy między organami krajowymi;

111. podkreśla, że partnerstwa publiczno-prywatne odgrywają kluczową rolę w zapewnianiu wspólnego i skutecznego mechanizmu reagowania, który pozwoliłby na zminimalizowanie podatności legalnych rynków na zagrożenia, oraz że należy zidentyfikować i uszeregować pod względem ważności dla wymiany informacji i koordynacji kluczowych graczy na rynku usług internetowych i w sektorze finansowym w celu zmniejszania podatności technologii wschodzących na zagrożenia;

112. zachęca do wprowadzenia minimalnych norm w zakresie dobrych rządów w dziedzinie opodatkowania, głównie za pomocą wspólnych inicjatyw państw członkowskich w odniesieniu do ich stosunków z terytoriami funkcjonującymi jako raje podatkowe, m.in. w celu otrzymania dostępu do informacji dotyczących beneficjentów ewentualnych spółek nieprowadzących żadnej działalności, mających siedzibę w tych państwach; apeluje o szybkie i pełne wdrożenie oraz monitorowanie komunikatu Komisji z dnia 6 grudnia 2012 r. zatytułowanego „Plan działania zakładający poprawę skuteczności walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania” (COM(2012)0722), w tym przegląd dyrektywy w sprawie spółek dominujących i spółek zależnych oraz dyrektywy w sprawie odsetek i należności licencyjnych;

113. wzywa właściwe organy państw członkowskich do rozważenia faktu, że nawet działalność przestępcza, które wydaje się mieć znaczenie czysto lokalne, taka jak kradzieże samochodów, kradzieże maszyn rolniczych i pojazdów przemysłowych, włamania, napady z bronią w rękę, kradzieże miedzi i innych metali do użytku przemysłowego czy kradzieże ładunków z samochodów ciężarowych może w rzeczywistości być powiązana z międzynarodową przestępczością zorganizowaną i mieć na celu popełnienie innych poważniejszych przestępstw;

Środa, 23 października 2013 r.

114. wyraża ubolewanie z powodu różnic w ustawodawstwie państw członkowskich w dziedzinie podrabiania euro, w szczególności w zakresie kar, i ma nadzieję na szybkie zakończenie negocjacji w sprawie wniosku dotyczącego dyrektywy w sprawie ochrony euro i innych walut przed fałszowaniem za pośrednictwem prawa karnego przedstawionego przez Komisję w lutym 2013 r.; wzywa wszystkie zainteresowane podmioty, publiczne i prywatne, zarówno na poziomie UE jak i na poziomie państw członkowskich, do podjęcia wspólnych wysiłków na rzecz skutecznego zwalczania tego zjawiska;

115. uważa, że zasada pochodzenia majątku ułatwia organom podatkowym skuteczne opodatkowanie i zapobieganie uchylaniu się od opodatkowania; uważa, że sprawiedliwy system podatkowy jest niezbędny, zwłaszcza w okresie kryzysu, gdy obciążenia podatkowe są niesprawiedliwie przenoszone na małe przedsiębiorstwa i gospodarstwa domowe, oraz że uchylanie się od opodatkowania wynika częściowo z istnienia rajów podatkowych w Unii Europejskiej;

116. podkreśla, że przyspieszenie działań w zakresie walki z oszustwami podatkowymi i uchylaniem się od opodatkowania to istotny i kluczowy element promowania zrównoważonego wzrostu w UE; podkreśla, że zmniejszenie liczby oszustw i przypadków uchylania się od opodatkowania wzmocni potencjał rozwojowy gospodarki poprzez uzdrowienie finansów publicznych i stworzenie jednolitych warunków dla uczciwej konkurencji przedsiębiorstw;

117. podkreśla szczególne znaczenie identyfikacji poszczególnych etapów obsługi banknotów, która umożliwi śledzenie łańcucha obsługi gotówki, w związku z czym wzywa Europejski Bank Centralny i krajowe banki centralne do wdrożenia systemu śledzenia banknotów euro; wzywa państwa strefy euro do zaprzestania druku banknotów o nominale wyższym niż 100 EUR;

Nowe technologie w walce z przestępczością zorganizowaną

118. uważa, że wszystkie satelitarne systemy obserwacji ziemi mogłyby ułatwiać identyfikowanie tras statków wykorzystywanych do tajnego przewozu, rozładunku lub przeładunku nielegalnych towarów; wzywa w związku z tym organy sądowe i organy ścigania do zwiększenia stopnia wykorzystania nowych technologii, w tym wynalazków z dziedziny technologii satelitarnej, jako narzędzia przyczyniającego się do zwalczania przestępczości zorganizowanej;

119. z zadowoleniem przyjmuje powołanie w ramach Europolu Europejskiego Centrum ds. Walki z Cyberprzestępczością (EC3) i zachęca do jego rozwijania, w szczególności w odniesieniu do zwalczania międzynarodowej przestępczości zorganizowanej i wzmocnienia współpracy między podmiotami publicznymi, prywatnymi i zajmującymi się badaniami naukowymi oraz zacieśnienia współpracy z państwami trzecimi, zwłaszcza państwami będącymi źródłem szczególnego zagrożenia dla UE w związku z cyberprzestępczością; wyraża ubolewanie, że środki finansowe na założenie centrum oraz pracowników centrum przeniesiono z innych obszarów operacyjnych; wzywa Komisję do uwzględnienia nowych zadań Europolu w swoim sprawozdaniu finansowym oraz do przypisania na ten cel odpowiednich środków w celu przeciwdziałania pornografii dziecięcej, oszustwom dotyczącym podatku VAT oraz handlowi ludźmi itp.;

120. uważa, że europejski system nadzorowania granic (EUROSUR) będzie stanowił istotne narzędzie walki przeciwko międzynarodowej przestępczości zorganizowanej poprzez intensyfikację współpracy oraz wymiany informacji pomiędzy odpowiednimi władzami państw członkowskich, a także poprzez wykorzystywanie nowych technik kontroli granic zewnętrznych oraz przedpoła granic; wzywa państwa członkowskie, Komisję i Frontex do zapewnienia kompletnej funkcjonalności EUROSUR-u do końca roku 2014;

121. z zadowoleniem przyjmuje niedawne rozszerzenie i pogłębienie mandatu Europejskiej Agencji ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji i uważa, że odgrywa ona kluczową rolę w zapewnieniu wysokiego poziomu bezpieczeństwa systemów i sieci informatycznych w ramach Unii Europejskiej poprzez zapewnienie ekspertyz technicznych i naukowych oraz poprzez swój wkład w zapobieganie zdarzeniom naruszającym bezpieczeństwo w sieci oraz ich zwalczanie; wzywa Europejską Agencję ds. Bezpieczeństwa Sieci i Informacji do wzmocnienia wysiłków w celu poprawy zdolności reagowania i wspierania zespołów powołanych do reagowania na zdarzenia naruszające bezpieczeństwo w sieci (CERT), a także do uczestnictwa w tworzeniu europejskich standardów bezpieczeństwa dla produktów, sieci oraz usług elektronicznych;

122. zaleca upowszechnianie kultury zapobiegania i bezpieczeństwa cybernetycznego, zgodnie ze zintegrowanym i interdyscyplinarnym podejściem mającym na celu uwrażliwienie społeczeństwa oraz wspieranie badań i szkolenia technicznego i specjalistycznego, współpracy między sektorem publicznym i sektorem prywatnym i wymiany informacji na szczeblu krajowym i międzynarodowym; z zadowoleniem przyjmuje włączenie cyberataków do koncepcji strategicznej na rzecz obrony i bezpieczeństwa członków NATO; z zadowoleniem przyjmuje utworzenie w niektórych państwach członkowskich krajowych organów koordynujących zajmujących się zwalczaniem zagrożeń cybernetycznych i wzywa wszystkie inne państwa członkowskie do podjęcia takich samych kroków;

Środa, 23 października 2013 r.

Zalecenia końcowe w sprawie planu działania przeciwko przestępczości zorganizowanej, korupcji i praniu pieniędzy

123. wzywa Komisję, za pośrednictwem OLAF-u, do wyznaczenia właściwego odsetka dochodzeń z własnej inicjatywy unijnych organów ścigania ds. zwalczania nadużyć finansowych, dotyczących sektorów, obszarów i spraw, co do których zachodzi podejrzenie systemowej korupcji na dużą skalę, która szkodzi interesom finansowym UE, w przypadku gdy wszczęcie takiego dochodzenia jest uzasadnione;

124. w celu zwalczania oszustw finansowych wzywa do szybkiej reformy dyrektywy w sprawie nadużyć na rynku, co – zgodnie z analizą MFW dotyczącą oceny stabilności systemu finansowego w Unii Europejskiej – będzie stanowić kluczowy element w dążeniu do rzetelności europejskich rynków finansowych;

125. wyraża zaniepokojenie tym, że wiele tzw. rodzących się przestępstw, jak na przykład nielegalny handel odpadami, dziełami sztuki oraz chronionymi gatunkami czy podrabianie towarów, stanowi działania ogromnie zyskowe dla organizacji przestępczych;

126. ubolewa nad tym, że Komisja nie opublikowała pierwszego sprawozdania w sprawie korupcji w UE, wbrew zapowiedziom we wcześniejszych oświadczeniach, a także wyraża nadzieję, że sprawozdanie to zostanie przyjęte przed końcem 2013 r.

127. wzywa Komisję i Radę do opracowania europejskiego planu działania w zakresie zwalczania handlu dziką florą i fauną;

128. pilnie wzywa państwa członkowskie do jak najszybszej transpozycji dyrektywy 2012/29/UE ustanawiającej normy minimalne w zakresie praw, wsparcia i ochrony ofiar przestępstw; wzywa Komisję do sprawowania nadzoru nad poprawną transpozycją do prawa krajowego; wzywa państwa członkowskie i Komisję do ukończenia planu działań na rzecz praw osób podejrzanych i oskarżonych o popełnienie przestępstwa, w tym dyrektywy w sprawie aresztu tymczasowego;

129. podkreśla konieczność promowania kultury legalności, a także zwiększenia świadomości obywateli na temat mafii; w tym kontekście uznaje zasadniczą rolę odgrywaną przez stowarzyszenia kulturalne, rekreacyjne i sportowe w uwrażliwianiu społeczeństwa obywatelskiego na walkę z przestępczością zorganizowaną, a także na propagowaniu legalności i sprawiedliwości;

130. zwraca się do Komisji, by opublikowała tablicę wyników w zakresie wdrażania przepisów unijnych dotyczących zwalczania przestępczości zorganizowanej do krajowego ustawodawstwa poszczególnych państw członkowskich;

131. nalega, by niniejsza rezolucja została wdrożona za pomocą europejskiego planu działania na lata 2014-2019 w celu wyeliminowania przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania brudnych pieniędzy, który powinien zapewniać wskazówki i odpowiednie środki oraz, z poszanowaniem zasad pomocniczości i proporcjonalności, obejmować jako priorytetowe – na podstawie orientacyjnej i niewyłącznej – następujące pozytywne działania już wymienione w poprzednich ustępach i niniejszym potwierdzone:

- (i) ustalenie definicji przestępczości zorganizowanej (obejmującej między innymi przestępstwo polegające na uczestniczeniu w organizacji mafijnej), korupcji i prania pieniędzy (łącznie z praniem pieniędzy przez ten sam podmiot) w oparciu o m. in. sprawozdanie w sprawie wdrożenia odpowiedniego prawodawstwa europejskiego;
- (ii) zniesienie tajemnicy bankowej;
- (iii) wyeliminowanie rajów podatkowych w Unii Europejskiej oraz uchylania się od opodatkowania i unikania opodatkowania dzięki przyjęciu zalecanej przez OECD zasady pochodzenia majątku;
- (iv) zagwarantowanie pełnego dostępu do informacji dotyczących beneficjentów rzeczywistych spółek, fundacji i funduszy powierniczych, również dzięki dostosowaniu i wzajemnemu powiązaniu odpowiednich rejestrów przedsiębiorstw państw członkowskich;
- (v) wprowadzenie zasady prawnej odpowiedzialności osób prawnych – w szczególności spółek holdingowych i dominujących za ich jednostki zależne – w przypadkach przestępczości finansowej;
- (vi) wyeliminowanie handlu ludźmi i pracy przymusowej, zwłaszcza w odniesieniu do osób małoletnich i kobiet, poprzez zaostrenie sankcji, oraz upewnienie się, że ofiary handlu ludźmi są należycie chronione i wspierane;

Środa, 23 października 2013 r.

- (vii) uznanie za przestępstwo manipulacji w sporcie w celu nasilenia walki z nielegalnymi zakładami sportowymi;
- (viii) wezwanie państw członkowskich do uznania za przestępstwo kupowania głosów, również w przypadku korzyści niematerialnych lub wobec osób trzecich;
- (ix) wprowadzenie opodatkowania przedsiębiorstw możliwie najbardziej sprawiedliwego, jednakowego i jednolitego na szczeblu europejskim;
- (x) wzmocnienie porozumień o współpracy sądowej i policyjnej między państwami członkowskimi oraz między Unią Europejską a państwami trzecimi;
- (xi) wspieranie instrumentów dotyczących zajęcia i konfiskaty aktywów pochodzących z przestępstwa, w tym dodatkowych metod konfiskaty takich jak oparty na prawie cywilnym system zajmowania majątku, oraz ponowne wykorzystanie skonfiskowanego majątku na cele społeczne, zgodnie z zasadą pomocniczości;
- (xii) nasilenie walki z przestępstwami przeciwko środowisku naturalnemu i z handlem narkotykami;
- (xiii) zapewnienie wzajemnego i szybkiego uznawania – przy pełnym poszanowaniu zasady proporcjonalności – wszystkich środków sądowych, ze szczególnym uwzględnieniem wyroków karnych, nakazów konfiskaty i europejskich nakazów aresztowania;
- (xiv) wykluczenie z przetargów na zamówienia publiczne w całej Unii Europejskiej podmiotów gospodarczych prawomocnie skazanych za działalność przestępczą, korupcję i pranie pieniędzy;
- (xv) ustanowienie i uruchomienie Prokuratury Europejskiej wraz z udostępnieniem jej niezbędnych zasobów ludzkich i finansowych; jednoczesne wspieranie agencji europejskich takich jak Europol czy Eurojust oraz wspólnych zespołów dochodzeniowo-śledczych i biur ds. odzyskiwania mienia;
- (xvi) pełna zgodność zarówno na poziomie państw członkowskich, jak i UE z zobowiązaniami określonymi w instrumentach międzynarodowych dotyczących przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania pieniędzy;
- (xvii) uznanie właściwej roli dziennikarstwa śledczego w wykrywaniu poważnych przestępstw;
- (xviii) wprowadzenie na szczeblu europejskim jednolitych przepisów w zakresie ochrony świadków, informatorów i osób współpracujących z wymiarem sprawiedliwości;
- (xix) zakazanie kandydowania lub pełnienia funkcji publicznych osobom, które zostały prawomocnie skazane za przestępstwa w zakresie przestępczości zorganizowanej, korupcji i prania pieniędzy, lub za inne poważne przestępstwa, względnie odwołanie ich ze stanowiska;
- (xx) ustanowienie i wprowadzenie – także na podstawie jednolitego systemu sprawozdawczego – właściwych kar dla typowych przestępstw związanych z cyberprzestępczością;
- (xxi) zapobieganie korupcji w sektorze publicznym poprzez lepszy dostęp do dokumentów, szczegółowych przepisów dotyczących konfliktów interesów i rejestrów służących przejrzystości;

132. nalega, aby Parlament w dalszym ciągu zwracał szczególną uwagę na zagadnienia, którymi zajmuje się Specjalna Komisja ds. Przestępczości Zorganizowanej, Korupcji i Prania Pieniędzy, oraz zobowiązuje w tym celu Komisję Wolności Obywatelskich, Sprawiedliwości i Spraw Wewnętrznych – we współpracy z inną właściwą komisją parlamentarną, jeżeli zajdzie taka potrzeba – do upewnienia się, że zalecenia zawarte w niniejszej rezolucji zostały należycie wdrożone na poziomie politycznym i instytucjonalnym oraz, w stosownych przypadkach, do zasięgnięcia opinii ekspertów, powoływania grup roboczych i przyjmowania sprawozdań z działań następczych;

o

o o

133. zobowiązuje swojego przewodniczącego do przekazania niniejszej rezolucji Radzie, Komisji, rządóm i parlamentom państw członkowskich, Eurojustowi, Europolowi, Frontexowi, CEPOL-owi, OLAF-owi, COSI, Europejskiemu Bankowi Inwestycyjnemu, Radzie Europy, OECD, Interpolowi, UNODC, Bankowi Światowemu, a także Grupie Specjalnej ds. Przeciwdziałania Praniu Pieniędzy oraz Europejskim Urzędóm Nadzoru (EUNB, ESMA, EIOPA).